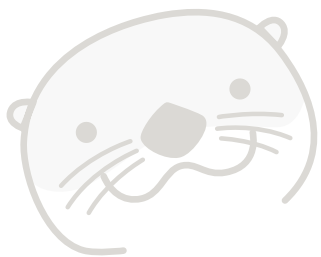

โลกแห่งไฟ

卡牌密室

1

เตี้ยจ้อหลิว

เขียน

กานต์ & จิตนภา

แปล

Lilac

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ

แบ่งปันความประทับใจกับ Lilac ได้ที่

Facebook @Lilac.Novel

X @Lilac_Novel

ทดลองอ่าน

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก โปรดติดต่อ โทร.08-4438-0313 และ 0-2423-9999 ต่อ 6529, 6530, 6532

หากผู้อ่านหนังสือเล่มใดมีหน้ากระดาษสลับ หน้าขาดหาย หน้าว่าง สีหมึกจางอย่างเห็นได้ชัด อันเนื่องมาจากการพิมพ์ไม่ได้มาตรฐาน หรือการเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผู้อ่าน สามารถเปลี่ยนเป็นเล่มใหม่ได้ โดยแจ้งรายละเอียดมาที่ [Facebook amarinbooks](#) หรืออีเมล amarinbooksclubfan@amarin.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

สวัสดีค่ะ มิตรรักนักอ่านทุกท่าน ขอเชิญร่วมผจญภัยไปกับอาจารย์
เซียวโหลวและผู้กองอวีห่านเจียงเข้าสู่ *โลกแห่งไฟ*

ณ ที่แห่งนี้ ไฟแต่ละลายจะแทนห้องลับแต่ละประเภท โฟแดงไซปริศนา
ข้าวหลามตัดกลไก โปดำเอาชีวิตรอด ดอกจิกห้าประลอง

พวกเขาจะเอาตัวรอดจากแต่ละห้องไปได้ด้วยวิธีไหน และผลลัพธ์ที่ได้จะ
เป็นอย่างไร ไปติดตามในเล่มกันเลยคะ

ด้วยรัก

คำเตือน

นิยายเรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับ

- Death (การตาย)
- Depression (ภาวะซึมเศร้า)
- Emotional Abuse (การทำร้ายจิตใจ)
- Gore (เนื้อหามีความโหดร้ายและรุนแรง)
- Homicide (การฆาตกรรม)
- Humiliation (การทำให้อีกฝ่ายได้รับความอับอาย)
- Suicide (การฆ่าตัวตาย)
- Torture (การทรมาน)

ม้วนที่หนึ่ง ห้องลับมือใหม่

1

โลกแห่งไฟ

เดือนล่าเยว¹ อันเหน็บหนาว อุณหภูมิลดลงฮวบฮาบ หิมะตกหนักต่อเนื่องหลายวันจนทำให้ทั่วทั้งเมืองเจียงโจวกลายเป็นโลกที่ปกคลุมไปด้วยสีขาวโพลน

มหาวิทยาลัยปิดเทอมฤดูหนาว เหล่านักศึกษากลับบ้านตั้งแต่เนิ่น ๆ เชียวโหลวถูกทางคณะส่งเข้าร่วมงานประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งจัดลากยาวมาจนถึงวันที่ 28 ของเดือนนี้ เขาพักผ่อนเป็นเวลาหนึ่งวัน จากนั้นเก็บกระเป๋าเดินทางกลับไปบ้านเกิดเพื่อฉลองตรุษจีนกับคุณปู่คุณย่า

เชียวโหลวมาถึงบ้านในช่วงบ่ายของวันก่อนตรุษจีน เมื่อเข้าไปข้างในบ้าน เชียวซินเยวผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องฝ่ายหญิงตรงเข้ามาต้อนรับทันที เธอหัวเราะคิกคักพลางถาม “พี่ ทำไมไม่มาถึงช้าจัง เมื่อก็ย่าเพิ่งบ่นถึง!” เธอเขยิบเข้ามากระซิบ “บ่นว่าทำไมพี่ไม่แต่งงานสักที”

กลับบ้านช่วงเทศกาลตรุษจีน ผู้หลักผู้ใหญ่ย่อมเร่งรัดเรื่องแต่งงานเป็นธรรมดา

ปัจจุบันเชียวโหลวจัดอยู่ในกลุ่ม “หนุ่มสาวที่หนีที๊ก” เพราะอายุ 28 ปีแล้วแต่ยังไม่ยอมแต่งงาน เขาเข้าเรียนเร็ว สอบติดมหาวิทยาลัยแพทย์ตอนอายุ 17 ปี หลังจากจบปริญญาเอกก็เป็นอาจารย์สอนที่มหาวิทยาลัย ได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นเป็นรองศาสตราจารย์ตั้งแต่ยังหนุ่ม หากรวมกับนิสัยชอบอ่านและหน้าตาอันหล่อเหลา

¹ เดือนสิบสองตามปฏิทินจันทรคติจีน

แล้ว คุณสมบัติเช่นเขาควรเป็นที่หมายปองในตลาดนัดทาคุ² ถึงจะถูก นำเสียชีวิต
ที่เขาจำเรียนมาทางด้านนิติเวชศาสตร์

ได้ยินคำว่า “นิติเวช” คนพานึกถึงแต่ศพ ใครละจะชอบอยู่กับชายที่
ชำแหละศพทุกวัน

เมื่อมาถึงห้องรับแขก เซียวโหลวทักทายญาติผู้ใหญ่ตามลำดับอย่างมี
มารยาท จากนั้นนำของขวัญที่เตรียมมามอบให้กับทุกคน เป็นอย่างที่คิด ย้ายืม
ตาหยิ้มมองมาแล้วถาม “เสี่ยวโหลว เมื่อไหร่จะพาหลานสะใภ้กลับมาให้ย่าละ”

เสี่ยวโหลวรดทูลให้ย่า กล่าวด้วยน้ำเสียงอบอุ่น “ย่าครับ ตอนนี้งาน
ยุ่งมาก เรื่องแต่งงานเอาไว้ค่อยคิดหลังอายุสามสิบก็แล้วกัน”

ประจวบกับห้องกินข้าวกำลังง่วนตั้งโต๊ะ เสี่ยวโหลวจึงประคองยาไปตรง
เก้าอี้แล้วเสปเปลี่ยนเรื่อง เขาถามเซียวซินเยว่ “คิดแล้วหรือยังว่าปีหน้าจะยื่นสมัคร
เข้ามหาวิทยาลัยไหน”

เซียวซินเยว่ปีนี้อายุ 18 ปี ปีการศึกษาหน้าต้องเจอกับการสอบเกาเข่า³
ทันทีที่เสี่ยวโหลวถามไป หัวข้อสนทนาของผู้ใหญ่ก็เปลี่ยนเป็นผู้หญิงควรยื่นสมัคร
คณะอะไรจึงจะหางานได้ง่ายในอนาคต เสียวซินเยว่ร่วมวงพูดคุยอย่างออกรส
ไม่มีใครเอ่ยถึงการแต่งงานของเสี่ยวโหลวอีกเลย เขาหลบถอนหายใจเบาๆ

หลังมือส่งท้ายปีเก่าเสร็จสิ้น ผู้ใหญ่เริ่มตั้งวงเล่นไพ่นกกระจอก เสี่ยวโหลว
ชวนลูกพี่ลูกน้องไปยังห้องที่อยู่ติดกัน เสียวซินเยว่หยิบสำรับไฟไหม้เอี่ยมออกมา
“พวกเราสามคนมาเล่นไฟพิชิตแลนด์ลอร์ด⁴ กัน คนแพ้ต้องดื่ม ว่าไง”

เสี่ยวเว่ย ลูกพี่ลูกน้องชายตกแขนเสื้อขึ้น หน้าตาตื่นตื่นอยากเล่น “มา

² สถานที่สำหรับจัดทาคุแต่งงาน โดยจะจัดเป็นประจำ เช่น ทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ พ่อแม่จะแนะนำ
ลูกของตัวเองผ่านแผ่นป้ายโฆษณาติดตามจุดต่างๆ ในบริเวณ หากพบคนที่คิดว่าเหมาะสมจึงนัดพบกันต่อไป
มีทั้งแบบเสียและไม่เสียค่าใช้จ่าย

³ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยของจีนที่จัดขึ้นพร้อมกันทั่วประเทศ แล้วใช้ผลคะแนนยื่นสมัครมหาวิทยาลัย
เทียบได้กับการสอบเอนทรานซ์ของไทยสมัยก่อน

⁴ เกมไพ่ดั้งเดิมที่แพร่หลายในประเทศจีน มีผู้เล่นตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป โดยหลักจะแบ่งออกเป็นสอง
ฝ่ายคือเจ้าของที่ดิน (แลนด์ลอร์ด) และชาวนา ซึ่งชาวนาจะต้องช่วยกันเอาชนะเจ้าของที่ดินให้ได้ หากใคร
ลงไพ่ในมือหมดก่อนถือเป็นผู้ชนะ ต่อมาพัฒนาเป็นเกมออนไลน์และได้รับความนิยมมากจนมีการจัดการแข่งขัน
ออนไลน์ขึ้นทั่วประเทศ

เล่นกัน ผมเขียนเขียนนะ!”

เซียวโหลวไม่สนใจการเล่นไฟ แต่กลับบ้านทุกตรุษจีนที่ไรพวกผู้ใหญ่มาตั้งวงเล่นไฟนกรระจอก นื่องๆ เล่นไฟกันสองคนออกจะน่าเบื่อเกินไป เขาผู้เป็นพี่ใหญ่จึงต้องเล่นเป็นเพื่อน

เขามือขึ้นตั้งแต่ตาแรก หยิบได้ไฟราซาระเบิด⁵

เมื่อเห็นไฟราซาใหญ่เล็ก⁶ อยู่ในมือ เขาพูดทันควัน “เรียกแลนด์ลอร์ด”

เซียวซินเยว่และเซียวเว่ยต้องร่วมมือกันล้มเขา ทว่าเพียงชั่วอึดใจ เซียวโหลวก็ลงไฟในมือจนหมด

ลูกพี่ลูกน้องทั้งสองได้แต่ตี่มน้ำโคล่าหน้าตาบอคนูญไม่รับ

เกมต่อๆ มาไม่ว่าเซียวซินเยว่จะได้เป็นแลนด์ลอร์ด หรือเซียวเว่ยเป็นเจ้าของมือต่างแพ้พี่ใหญ่ยับเยินทุกครั้ง ดวงไฟในคำคินนี้ของเซียวโหลวติจนเหลือเชื่อหลายครั้งจับได้ไฟราซาระเบิด เล่นเอาญาติพี่น้องตี่มกันจนแทบเอาเจียน

ทั้งสามเล่นไฟกันจนถึงเที่ยงคืน

เสียงประทัดดังสนั่นหูจากด้านนอก นื่องๆ วิ่งไปยังลานบ้านจุดดอกไม้ไฟด้วยความตื่นเต้น เซียวโหลวสวมเสื้อโค้ตเตรียมออกไปด้านนอกบ้าง ทันใดนั้นหน้าจอโทรทัศน์มือถือก็สว่างขึ้น ปรากฏข้อความหนึ่งบรรทัด “สวัสดีปีใหม่”

ผู้ส่ง : อวิทานเจียง

เห็นรูปโปรไฟล์เป็นทิวทัศน์หิมะอันคุ้นเคย มุมปากเซียวโหลวหยักขึ้นเล็กน้อย ตอบกลับทันที “สวัสดีปีใหม่เช่นกัน”

อวิทานเจียงถาม “กลับมาหาลัยเมื่อไหร่”

“อยู่ถึงวันซิวฉิก⁷ แล้วค่อยกลับ”

“เรื่องครั้งก่อนขอบคุณมากที่ช่วยเหลือ กลับมาแล้วขอเป็นเจ้าของนะ”

“ผู้กองอวิเกรงใจเกินไปแล้ว ไว้กลับไปแล้วค่อยติดต่อกันอีกที”

เสียง “บึ่ง” ดังมาจากนอกหน้าต่าง พลุ่หลากสีแตกกระจายเป็นชุด ประดับ-

⁵ คุไฟที่ใหญ่ที่สุดในเกมไฟพิชิตแลนด์ลอร์ด

⁶ ไฟโจ๊กเกอร์แดงและโจ๊กเกอร์ดำ

⁷ วันที่ 7 ของเทศกาลตรุษจีน เชื่อกันว่าเทพหนี่ว่วสร้างมนุษย์ขึ้นในวันนี้ จึงนับเป็นวันมนุษย์

ประดาห้องฟ้ายามค่ำคืนจนสว่างไสวราวกับกลางวัน

เซียวโหลวยืนอยู่ตรงหน้าต่างจ้องประวัติการสนทนาบนโทรศัพท์มือถือ
ในหัวพลันผุดภาพเหตุการณ์เมื่อครั้งแรกที่ได้พบกับอวี๋ทานเจียง

วันนั้นฝนตก ที่มหาวิทยาลัยแพทย์มีผู้หญิงคนหนึ่งเสียชีวิตด้วยเหตุตกตึก
เดือดร้อนถึงตำรวจอาชญากรรมเมืองเจียงโจว คาบเรียนสุดท้ายที่เธอเข้าเรียน
เป็นวิชาของเซียวโหลวพอดี ในฐานะผู้เกี่ยวข้องกับคดี ตำรวจจึงเชิญเขาไป
ให้ปากคำ

เมื่อพบทีมจากกองตำรวจอาชญากรรม สายตามองเห็นผู้ชายคนนั้นเป็น
คนแรก ชายหนุ่มสวมเครื่องแบบตำรวจสีน้ำเงินเข้มทั้งตัว ยืนตัวตรงอยู่ข้าง
หน้าต่าง รูปร่างสูงใหญ่ ขาเรียวยาว ใบหน้าด้านข้างหล่อเหลาดูรูปปั้นฝีมือ
ประณีต

ราวกับสัมผัสได้ถึงสายตาที่จับจ้องมาจากด้านข้าง ชายหนุ่มหมุนตัวมอง
เซียวโหลว แล้วเดินเข้ามาทักทาย “สวัสดี ผมอวี๋ทานเจียง หัวหน้าทีมของ
กองตำรวจอาชญากรรมคดีร้ายแรง ขอเชิญศาสตราจารย์เซียวมาให้ปากคำทางนี้”

เซียวโหลวพยักหน้าให้อวี๋ทานเจียงตามมารยาท “สวัสดีผู้กองอวี๋ ผมจะ
ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่แน่นอน”

อวี๋ทานเจียงพาเซียวโหลวไปยังห้องสอบสวน ระหว่างสอบปากคำน้ำเสียง
ของชายหนุ่มห่มต่ำทรงพลัง สายตาแหลมคมดุจดาบให้ความรู้สึกกดดันรุนแรง
การถูกเขาจ้องมองแทบทำให้หายใจไม่ออก ต่อให้เซียวโหลวไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
กับเรื่องนี้โดยตรงก็ไม่อยากสบตาคนคนนี้เลย

ดวงตาคู่นั้นทั้งลึกล้ำและเย็นชาราวกับผิวทะเลสาบที่จับตัวเป็นน้ำแข็งใน
ช่วงฤดูหนาว ชวนให้รู้สึกสั่นหลังเย็นหนาว

การไขคดีลึกลับเร็วกว่าที่เซียวโหลวคิดไว้มาก ยืนยันว่าเป็นการฆาตกรรม
ตำรวจจับตัวคนร้ายได้ในวันที่สอง เป็นเพื่อนร่วมห้องที่ผลักหญิงสาวตกตึก
เรื่องนี้กลายเป็นกระแสฮือฮาในอินเทอร์เน็ตด้วย

เหตุการณ์ครั้งนั้นเปลี่ยนทัศนคติเรื่องฝีมือการไขคดีที่เซียวโหลวมีต่อ
กองตำรวจอาชญากรรมเมืองเจียงโจวไปมาก

เขาสอบถามเรื่องอวี๋ทานเจียงจากเพื่อนนิติเวชที่รู้จักกัน ลือกันว่าประวัติ

ของอิวานเจียงไม่ชัดเจน อายุยังน้อย ทว่าจู่ ๆ ก็ถูกส่งมารับตำแหน่งหัวหน้าทีมของกองตำรวจอาชญากรรมคดีร้ายแรงแบบข้ามชั้น ตั้งแต่อิวานเจียงเข้าทำงาน เขาโชคดีคงค้างสำเร็จไปหลายคดี ยกกระต๊อบประสิทธิภาพการทำความดีขึ้นมา

ผู้ชายคนนี้เป็นคนยุติธรรม ไม่เห็นแก่หน้าใคร เลือดเย็นไร้ความรู้สึก วิธีการเหี้ยมโหด แต่พวกอาชญากรได้ยินชื่อก็กลัวจนหัวหด เพียงกวาดสายตาอำมหิตก็สามารถทำให้ผู้ที่มิชนักติดหลังกลัวจนตัวสั่น ว่ากันว่าเขาชำนาญด้านการสอบสวนคนร้ายเป็นพิเศษ ต่อให้ผู้ต้องสงสัยปากแข็งแค่ไหน ภายใต้อการสอบสวนของเขาล้วนยอมสารภาพผิดแต่โดยดี ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ สองปี ชื่ออิวานเจียงก็กลายเป็นตำนานของแวดวงตำรวจเมืองเจียงโจว

หลังจากได้ฟังวีรกรรมของอิวานเจียง ในใจของเซียวโหลวบังเกิดความรู้สึกนับถืออย่างยิ่ง

เดิมทีคิดว่าคงไม่ได้พบเจอกันสักเท่าไร แต่ผ่านไปไม่กี่วัน จู่ ๆ อิวานเจียงก็มาที่ห้องทำงานของสถาบันนิติเวชวิทยา ขอให้ช่วยตรวจลอบพิฆาตพินาศชนิดหนึ่ง ช่วงที่เซียวโหลวเรียนปริญญาโท เขาเรียนเฉพาะทางด้านนิติพิชวิทยา^๑ ตีพิมพ์วิทยานิพนธ์ที่เป็นประโยชน์มากมาย อิวานเจียงจึงมาหาเขา ทำให้ทั้งสองได้แลกเปลี่ยนบัญชีวีแชตและหมายเลขโทรศัพท์

เซียวโหลวช่วยตำรวจไขคดีวางยาพิษที่มีความเหี้ยมโหด “ขอบคุณที่ช่วยเหลือ” ที่อิวานเจียงบอกหมายถึงคดีนี้ ทั้งสองเคยพบกันสี่ครั้ง ด้วยเหตุจากการทำงานทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ไม่จัดว่าสนิท ดังนั้น การที่ผู้กองอิวานเจียงมาตลอดเป็นฝ่ายเอ่ยปากขอเป็นเจ้ามือจึงเกินความคาดหมายของเขาไปมาก

เซียวโหลวยืนอยู่ข้างหน้าต่างกับความทรงจำ ไม่ได้สังเกตว่าจู่ ๆ ในตอนนี้อยู่ที่โพนโน๊ะปรากฏแสงสีแดงเลือดวาววับขึ้น ค่อย ๆ ก่อเป็นคลื่นนวน มิติโดยรอบไปปิดเบี่ยงตามไปด้วย ราวกับต้องการดูดกลืนทุกสิ่งรอบตัวเข้าไปไว้ข้างในไฟ

ถึงวันเชิวฉิก หลังจากเซียวโหลวรำลาคคนในครอบครัวเสร็จก็ขึ้นเครื่องบินกลับเมืองเจียงโจว นึกถึงบทสนทนาในวีแชตที่คุยตอนวันส่งท้ายปีเก่า เขาไม่รอช้า

---

^๑ ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบสารเคมีหรือพิษที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตอันเป็นสาเหตุหรือเชื่อมโยงถึงการเสียชีวิต

ส่งข้อความหาอิวีหนานเจียงทันที “ผู้กองอิวี ผมกลับมาแล้ว คุณว่างวันไหน มา กินข้าวกันสักมื้อ”

ไม่มีข้อความตอบกลับ

อีกฝ่ายอาจยุ่งอยู่ เชียวโหลวไม่รีบกวาดตอมมารยาท เดินลงไปกินบะหมี่ ใต้ตึกสักชามอย่างไม่เร่งรีบ

เสร็จแล้วคิดจะไปซื้อของจิปาถะที่ซูเปอร์มาร์เก็ตต่อ ทว่าขณะข้ามถนน พลันเห็นตรงลับหัวโค้งมีรถโดยสารประจำทางคันหนึ่งพุ่งตรงมาทางเขาด้วยความเร็วสูง

เชี่ยวชาญตาเบ็กโพลง หัวใจแทบหยุดเต้น เขาชักขาวิ่งหลบ ทว่ารถ มาด้วยความเร็วสูงเกินไป วิ่งได้ก้าวเดียวก็ถูกชนอย่างจังจนตัวลอยละลิว!

ภาพที่เห็นเบื้องหน้าเป็นห้องฟ้าตัดสลับกับพื้นดินไปมา เพียงครู่เดียว เชียวโหลวก็หมดสติล้มไปชัฏญะ

รู้ตัวอีกทีรอบตัวของเขาก็เต็มไปด้วยหมอกขาวไกลสุดลูกหูลูกตา ท่ามกลาง หมอกหนาได้ยินเสียงเย็นเยียบคล้ายหุ่นยนต์ดังขึ้นในหูชัดเจน “ขอแสดงความ ยินดีกับเชี่ยวชาญ คุณคือผู้ที่ถูกเลือกจากโลกแห่งไฟ ตอนนี้อยู่คุณมีสองตัวเลือก

A : ตายอย่างสงบและลืมทุกอย่าง วิญญาณของคุณจะสูญสลาย ไม่เจ็บ ไม่ป่วยนับตั้งแต่นั้น

B : เกิดใหม่ในโลกแห่งไฟพร้อมกับความทรงจำเดิม และทำภารกิจทำลาย รูปแบบใหม่ แต่กฎการเอาตัวรอดของที่นี่มีความโหดร้ายรุนแรง การเลือกตาย ตั้งแต่ตอนนี้อาจดีกว่ามีชีวิตอยู่”

เชี่ยวชาญก่อนข้างสับสน สงสัยว่าเป็นเสียงของอาการประสาทหลอน หรือเปล่า เหตุใดยังต้องตัดสินใจกับตัวเลือกทั้งสองข้ออีก

เนื่องจากไร้คำตอบ เสียงเย็นเยียบคล้ายหุ่นยนต์จึงดังขึ้นอีกครั้ง “ให้ เวลาคิดทบทวน 10 วินาที ก่อนลบความทรงจำ นับถอยหลัง 10, 9, 8...”

เขาตอบโดยไม่ลังเล “ผมเลือก B”

ไม่ว่าเสียงนี้จะเป็นอาการประสาทหลอนหรือไม่ ในตัวเลือกทั้งสองข้อนี้เขา เลือกได้เพียงข้อหลัง

เขาเพิ่งอายุ 28 ปี อยู่ในวัยก้าวหน้า ไม่อยากถูกลบความทรงจำหรือ

วิญญาณสูญสลาย ขอแค่โอกาสเกิดใหม่สักครั้ง ไม่ว่าโลกใหม่จะลำบากและอันตรายแค่ไหน อย่างน้อยที่สุดก็ยังมีชีวิตอยู่ไม่ใช่หรือ การมีชีวิตอยู่ถึงจะมี ความหวัง เชี่ยวโหลวสงบสติอารมณ์อย่างรวดเร็ว ถามว่า “คุณเป็นใคร”

อีกฝ่ายตอบ “เราคือวิญญาณระบบอัจฉริยะของโลกแห่งไฟ คุณจะมองไม่เห็นเรา แต่เรามองเห็นคุณ”

ความรู้สึกของการถูกเฝ้าดูทำให้ชายหนุ่มอดขมวดคิ้วไม่ได้ “โลกแห่งไฟที่คุณพูดหมายถึงอะไรกันแน่”

วินาทีถัดมาภาพเบื้องหน้าของเชียวโหลวพลันปรากฏไฟนับไม่ถ้วน

เป็นไฟที่เขาเคยใช้เล่นเกมพิชิตแลนด์ลอร์ดกับน้อง ๆ ตอนคืนวันตรุษจีน ด้านหลังมีลายข้าวหลามตัดสีน้ำเงินอันคุ้นเคยแบบที่เห็นบ่อย ๆ ตามร้านขายของชำ 5 โปแดง 8 ข้าวหลามตัด 10 ดอกจิก 3 โปดำ ไฟทุกใบร้อยเรียงเป็นโซ่ยาว เส้นหนึ่ง ขยับพลิวรวดเร็วต่อหน้าเขาราวกับฟิล์มภาพยนตร์ที่ฉายด้วยความเร็ว สี่เท่า

กลางโหลมอกสีขาวไร้ขอบเขต โซ่ไฟเรียงลำดับจับปล้น ลายทั้งสี่ปะปนกันโดยไร้กฎเกณฑ์อธิบาย ด้วยความเร็วที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่าภายในสิบวินาที โฟมहाศาลก่อขึ้นเป็นกำแพงไฟขนาดยักษ์ด้านหนึ่ง

“ผู้ทำเชียวโหลว ยินดีต้อนรับสู่โลกแห่งไฟ”

2

พิธีศพกุหลาบ (ต้น)

เซียวโหลวยืนอยู่ด้านหน้ากำแพงไฟ ไฟนับไม่ถ้วนเคลื่อนไหวจนตาพร่า เขาต้องแปลกใจเมื่อพบว่า นอกจากมุมซ้ายบนของไฟทุกใบจะมีสัญลักษณ์กำกับแล้ว เช่น 2 โฟแดง 3 โฟดำ ส่วนอื่นๆ บนหน้าไฟยังเป็นภาพเคลื่อนไหวอีกด้วย ไฟเหล่านี้คล้ายกับมิติไร้ที่สิ้นสุด ด้านหน้าไฟทุกใบราวกับจอโทรทัศน์ขนาดย่อม กำลังฉายเรื่องราวที่แตกต่างกันไป

ไฟตรงหน้าเขาฉายภาพชัดเจนที่สุด

เซียวโหลวเขยิบเข้าไปดูใกล้ๆ เห็นเพียงหญิงสาวร่างเล็กคนหนึ่งถูกซอมบี้ อับลักษณะหลายตัววิ่งไล่ เธอไม่ทันระวังจึงล้มลงไปกับพื้น ผุ่งซอมบี้ฮือล้อมกระซอกศีรษะของเธอออกมาแหะกินอย่างเอร็ดอร่อย สายตาหวาดผวาของหญิงสาวราวกับมองทะเลลูน่าต่างโผล่มาที่เขา

เซียวโหลวขนหัวลุก รู้สึกคลื่นไส้ เขากำมือแน่นจนเล็บจิกฝ่ามือ ความรู้สึกเจ็บรุนแรงบอกเขาว่านี่ไม่ใช่ความฝัน แต่เป็นมิติอื่นที่สร้างขึ้นจากไฟที่เขาไม่เข้าใจ

ผู้หญิงคนนั้นไม่รอดชีวิตแน่ แต่การ “ถูกซอมบี้กินสมอง” ก็เป็นวิธีตายที่โหดร้ายเกินไป

เธอเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกดึงเข้ามาในโลกแห่งไฟโดยไม่รู้วิธีไหนอันไหนแบบเขาหรือเปล่า

เซียวโหลวหลับตา ทนดูต่อไม่ได้

ระบบถามอย่างเย็นชา “เห็นโลกในไฟแล้วใช่ไหม”

เขาสูดลมหายใจเข้าลึก ๆ ตอบไป “เห็นแล้ว”

ระบบ : “คุณมีโอกาสแก้ไขตัวเลือกหนึ่งครั้ง ต้องการเลือก A หรือ B”

เซียวโหลวไม่ลังเลแม้แต่น้อย “ผมเลือก B”

ระบบ : “ยืนยันการเลือก”

ระบบ : “ยินดีด้วย คุณคือผู้ทำคนที่ 86,587,847 ของโลกแห่งไฟ ก่อนเข้าสู่โลกใหม่ คุณสามารถเปลี่ยนรูปร่างหน้าตาและเพศได้ มีเวลาสามนาทึ้นับจากนี้ในการปรับเปลี่ยนข้อมูลเริ่มต้น”

ด้านหน้าปรากฏกระจกบานหนึ่ง ใบหน้าของชายหนุ่มในกระจกหล่อเหลาดวงตาและคิ้วอ่อนโยน เพียงแต่ในเวลาสั้น ๆ ของเขาค่อนข้างซีดเซียวผิดปกติไม่ว่าใครเจอเรื่องแบบนี้จะหันหน้าหนีใจเย็นลงยาก เซียวโหลวนับว่าเป็นคนที่ค่อนข้างมีสติแล้ว อย่างน้อยตอนเห็นภาพหญิงสาวถูกขอมบี้กินสมอง เขาก็ไม่ได้กรี๊ดร้องออกมา

ชายหนุ่มมองดูตัวเองในกระจก พุดเสียงราบเรียบ “หน้าตาและเพศไม่เปลี่ยน”

ไม่แน่ว่าคนที่เสียชีวิตกะทันหันด้วยอุบัติเหตุหลายคนอาจถูกส่งเข้ามายังโลกแห่งไฟ เขาคือผู้ทำคนที่แปดสิบล้านกว่า หากไม่เปลี่ยนบางอย่างอาจได้พบกับคนที่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ได้ แม้ว่าเขาจะไม่เข้าใจโลกแห่งไฟใบนี้ แต่สิ่งที่ทำได้ในตอนนี้มีเพียงทำตามกฎเท่านั้น พยายามมีชีวิตอยู่รอดต่อไป

“ผู้ทำเซียวโหลว บันทึกข้อมูลเริ่มต้นเสร็จสิ้น” กระจกตรงหน้าหายไปแล้ว แต่ในหูยังคงได้ยินเสียงเย็นเยียบคล้ายหุ่นยนต์ของระบบอยู่ “ลำดับถัดไปเป็นการชี้แจงกฎพื้นฐานของโลกแห่งไฟ

“ในโลกแห่งไฟ ไฟแต่ละใบคือโลกขนาดเล็กที่แตกต่างกันออกไป หรือเข้าใจว่าเป็นห้องลับห้องหนึ่งก็ได้

“ประเภทของห้องลับขึ้นอยู่กับสายไฟ โฟแดงหมายถึงห้องลับไซปริศนา ข้าวหลามตัดหมายถึงห้องลับกลไก โฟดำหมายถึงห้องลับเอาชีวิตรอด และดอกจิกหมายถึงห้องลับทำประลอง

“ความยากของห้องลับเริ่มต้นจากต่ำไปสูง เรียงตามลำดับจากระดับ D ระดับ C ระดับ B ระดับ A ระดับ S ไปจนถึงระดับ SS ซึ่งยากที่สุด และต้อง

ผ่านห้องลับระดับ SS เท่านั้นจึงจะสามารถถกกลับคืนสู่โลกมนุษย์ ได้รับชีวิตใหม่
อย่างแท้จริง

“คุณจะได้รับรางวัลเมื่อผ่านด่านสำเร็จ แต่หากล้มเหลวจะถูกส่งไปยัง
ห้องลับฝันร้ายเพื่อรับการลงโทษ ผู้ทำที่เอาชีวิตรอดจากห้องลับฝันร้ายไม่ได้จะ
ถูกโลกแห่งไฟกำจัดถาวร

“อธิบายกฎเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลำดับถัดไปกรุณาเลือกไฟ”

เบื้องหน้าของเซียวโหลวปรากฏไฟสีโบลอยอยู่กลางอากาศ 2 โฟแดง
2 ข้าวหลามตัด 2 โฟดำ และ 2 ดอกจิก ไฟทั้งสี่ใบนี้ต่างจากไฟบนกำแพงที่
ฉายภาพเรื่องราวแบบเคลื่อนไหว โดยเป็นไฟที่พบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน
มีลายไฟพิมพ์อยู่ด้านหน้า เขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าหลังจากเปิดไฟแล้วจะต้องเผชิญ
กับอะไร

ไฟหนึ่งใบคือโลกหนึ่งแห่ง ควรเลือกไปไหนดี

เซียวโหลวครุ่นคิดอย่างละเอียดถี่ถ้วน ยืนมือออกไปหยิบ “2 โฟแดง”

เขาชอบอ่านนิยายแนวสืบสวนสอบสวนมาตั้งแต่เด็ก ช่วงเรียนมหาวิทยาลัย
ตั้งแต่เพื่อนลาไปเล่นเกมห้องลับแค่ครั้งเดียว ก็เกิดติดใจเกมเอาชีวิตรอดจาก
ห้องลับที่ทั้งตื่นเต้น มีหลักเหตุผล และเหมือนชีวิตจริงทุกประการ ทุกครั้งที่มี
โอกาสไปเยี่ยมเมืองอื่น ๆ เซียวโหลวเป็นอันต้องไปเล่นเกมห้องลับของเมืองนั้นให้ได้
เขาเล่นเกมมาแล้วหลายร้อยครั้งจนนับว่ามีประสบการณ์โชกโชน แต่ในโลกของเขา
นั้น เกมห้องลับส่วนใหญ่เป็นประเภทไซปริศนาที่มีกลไก ไม่เคยได้ยืนห้องลับ
ประเภท “เอาชีวิตรอด” หรือ “ทำประลอง”

นิกรภาพผู้หญิงถูกฝูงซอมบี้รุมกัดกินเมื่อครู่ เป็นไปได้ว่าห้องลับเอาชีวิต
รอดของไฟโพล่าจะต้องเผชิญวิกฤติที่เอาชีวิตไม่รอด ส่วนห้องลับทำประลองของ
ไฟดอกจิก แค่ฟิ่งซื่อก็ยากแล้ว เข้าไปสู่มลพิษสู่มหาอาจตายอย่างอเนจอนาถ เทียบ
ดูแล้ว ห้องลับกลไกของไฟข้าวหลามตัดและห้องลับไซปริศนาของไฟโพล่าฟังดู
เป็นมิตรขึ้นสักหน่อย อีกทั้งยังเป็นประเภทที่เซียวโหลวถนัด

เพื่อความปลอดภัย เขาจึงเลือกไฟโพล่าเป็นอันดับแรก

- ลึนสุดการเลือกไฟ
- กำลังดำเนินการเปิดห้องลับ 2 โฟแดง [พิริศพทุกหลาย]

- ผู้ทำเชียวโหลว ประมวลผลข้อมูลเสร็จสิ้น

- กำหนดเวลาผ่านด่าน 30 นาที หากเกินเวลาถือว่าผ่านด่านล้มเหลว

หลังจากระบบแจ้งเตือนเสร็จสิ้น เห็นเพียงบนไฟ 2 โฟแดงพล้นปรากฏ
ลำแสงสีแดงเล็ดจนวลตาوابชั้นหนึ่งก่อตัวเป็นคลื่นอย่างรวดเร็วดูเชียวโหลว
เข้าไปข้างในโลกลงแห่งไฟ

ภาพตรงหน้ามืดมิดทันตา

ครั้นกลับมามองเห็นอีกครั้ง เขาพบว่าตัวเองอยู่บนโถงทางเดินแคบและ
ว่างเปล่า

แสงตรงโถงทางเดินมืดสลัวมาก สุดทางมีประตูหนึ่งบาน พนังโถงรอบด้าน
เป็นสีเทาที่พบเห็นได้บ่อย ใต้เท้าเป็นพื้นกระเบื้องสีขาวสะอาดไร้ฝุ่น ไม่พบ
เบาะแสใดที่เป็นประโยชน์

เบื้องหน้าปรากฏกรอบข้อความโปร่งแสงลอยอยู่ “นับเวลาถอยหลัง 30.00
นาที” เชียวโหลวสังเกตว่าเวลาเริ่มนับถอยหลังแล้ว จึงเร่งฝีเท้าไปตรงหน้าประตู
เขาลักประตูเข้าไป กวาดตามองภายในห้องอย่างรวดเร็ว...

ที่นี่เป็นห้องพักแบบสามห้องนอน สองห้องนั่งเล่น เนื้อที่ประมาณ 120
ตารางเมตร

เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมดใช้โทนสีที่ดูแล้วอบอุ่นมาก ตรงห้องนั่งเล่นมีโซฟา
ผ้านุ่ม ๆ ตั้งอยู่ ใต้โต๊ะน้ำชาปูพรมหนา ด้านตรงข้ามมีโทรทัศน์จอแอลซีดี
ขนาดใหญ่เครื่องหนึ่ง ห้องกินอาหารสะอาดสะอาดอันเป็นระเบียบ ซอดอกกุหลาบ
สีสวยสดประดับอยู่บนโต๊ะ

ประตูของห้องทั้งสามซึ่งอยู่ข้างกันเปิดอ้าทุกบาน ห้องหนึ่งเป็นห้องนอน
ใหญ่ อีกห้องเป็นห้องเด็กติดวอลล์เปเปอร์ลายการ์ตูนเต็มห้อง ส่วนห้องสุดท้าย
ตกแต่งเป็นห้องอ่านหนังสือ

ทั้งห้องทิศเหนือใต้หกลูก¹ ผังห้องเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสตามแบบฉบับทั่วไป
สำหรับครอบครัวที่มีสมาชิกสามคน

ทันทีที่เข้าไปในห้อง เชียวโหลวได้กลิ่นเหม็นประหลาด คลับคล้ายมีกลิ่น

¹ ห้องที่มีหน้าต่างทิศใต้กับเหนือตรงกันทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้องจึงเย็นสบาย

หอมของดอกกุหลาบเจืออยู่

เขาเดินตามกลิ่นจนไปถึงห้องนอนใหญ่

ตรงกลางห้องนอนใหญ่มีเตียงคู่วางอยู่ ทิวทั้งเตียงโรยกลีบกุหลาบสีแดงสด ผู้หญิงในชุดนอนผ้าไหมสีขาวยคนหนึ่งนอนทับอยู่ มือกุมกันหลวม ๆ วางอยู่บนหน้าท้องเหมือนว่ากำลังนอนหลับสนิท

แต่บนหน้าอกของเธอกลับมีคราบเลือดสีแดงสดเป็นวงใหญ่

บริเวณอกของชุดนอนถูกย้อมด้วยเลือดเป็นสีแดง ใบหน้าสวยสดงดงามที่มีร่องรอยเครื่องสำอาง ปรากฏรอยจ้ำเลือดจนหลังเสียชีวิต²ชัดเจน ริมฝีปากเขียวคล้ำ ผิวขาวซีดราวกับกระดาษ กลิ่นเหม็นรุนแรงในอากาศคือกลิ่นที่โชยมาจากศพของผู้หญิงคนนี้

...แท้จริงแล้วห้องลับ 2 โฟแดงคือสถานที่เกิดเหตุฆาตกรรม!

กลิ่นเหม็นตลบอบอวลจนเขียวโหลวขมวดคิ้ว เขาออกแรงบีบจมูกก่อนเริ่มสังเกตรอบ ๆ โดยละเอียด

ในฐานะผู้เล่นเกมหลบหนีจากห้องลับมานานหลายปี เขาผ่านห้องลับไซปริศนาและเห็นฉากน่ากลัวมาไม่น้อย อีกทั้งอาชีพแพทย์นิติเวชยังช่วยให้มีภูมิต้านทานต่อศพ ด้วยเหตุนี้เขาจึงไม่ตื่นตระหนกเมื่อพบศพผู้หญิงบนเตียงกะทันหัน และสามารถสงบสติได้อย่างรวดเร็ว

...ไฟโพลแดงหมายถึงห้องลับไซปริศนา

ในเมื่อห้องลับนี้คือสถานที่ก่อเหตุฆาตกรรม ปริศนาที่ต้องไขย่อมหนีไม่พ้นสาเหตุการตายของผู้ตาย

เขียวโหลวฝืนทนดมกลิ่นเหม็นของศพ สืบเท้าขึ้นด้านหน้าแล้วเริ่มลงมือตรวจสอบศพผู้ตายโดยละเอียด

ผู้ตายเป็นเพศหญิงอายุประมาณสามสิบปี เสียชีวิตที่บ้านในชุดนอน

บนหน้าอกมีคราบเลือดสีแดงวงใหญ่ อาการบาดเจ็บที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตมาจากแผลถูกแทงบริเวณหัวใจ อาวุธสังหารน่าจะเป็นมีดแหลมเล่มหนึ่ง ซึ่ง

² รอยจ้ำเลือดที่เกิดขึ้นหลังจากเสียชีวิต ซึ่งเกิดจากการตกของเลือดตามแรงโน้มถ่วง มักเริ่มปรากฏให้เห็นตั้งแต่ครึ่งชั่วโมงถึงสองชั่วโมงหลังเสียชีวิต

แหงทะเลลุดลอดเลือดแดงใหญ่ของหัวใจพอดี้ ทักชะการแหงเดิดขาดหมดจด นอกจากตรงจุดนี้แล้วบนร่างกายไม่พบร่องรอยบาดแผลอื่นอีก ทั้งยังไม่มึร่องรอยของการถูกรุกราน

ตรงนี้เป็นห้องนอนใหญ่ที่มีห้องน้ำในตัว
เซียวโหลวเริ่มค้นหาเบาะแสภายในห้อง
เขาไปที่ห้องน้ำก่อน

บนพื้นห้องน้ำมีผมเส้นยาวร่วงอยู่เป็นจำนวนมาก เส้นผมสีน้ำตาลหักงกแบบเดียวกับผู้ตาย น่าจะร่วงตอนอาบน้ำก่อนหน้าที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ยังไม่ทันได้ทำความสะอาด นอกจากนี้ในห้องน้ำยังมีเสื้อผ้าที่เธอเปลี่ยนทิ้งไว้ บนเสื้อผ้ามีรอยสีแดงเข้มจำนวนหนึ่ง

เซียวโหลวหยิบเสื้อขึ้นมาพิจารณา ลักษณะค่อนข้างคล้ายคราบเลือด แต่แท้จริงแล้วไม่ใช่ เพราะต่างจากคราบเลือดบนชุดนอนของเธออย่างเห็นได้ชัด

[นับเวลาถอยหลัง 28.10 นาที]

[การแจ้งเตือนพิเศษสำหรับห้องลับระดับ D : ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 5%]

วินาทีที่หยิบเสื้อขึ้น กรอบข้อความตรงหน้าพลันปรากฏตัวอักษรบรรทัดดังกล่าว...ระดับความคืบหน้าของเบาะแส การแจ้งเตือนนี้สำคัญมาก โดยเฉพาะสำหรับมือใหม่ที่เพิ่งเข้ามายังโลกแห่งไฟ อย่างน้อยก็สามารถยืนยันได้ว่าสิ่งที่ตัวเองค้นหามีความเกี่ยวข้องกับคดีหรือไม่

ท่าทางเสื้อตัวนี้จะเกี่ยวข้องกับคดีจริง ๆ เซียวโหลวค้นกระเป๋าเสื้อทุกซอกทุกมุม ไม่มีข้อมูลเพิ่มเติม แต่รอยสีแดงเข้มที่คล้ายกับเลือดนี้กลับย้าเตือนให้เขานึกถึงอะไรบางอย่าง

เขาวางเสื้อลง ค้นหาเบาะแสอื่นๆ ต่อ

ทั้งอ่างอาบน้ำและชักโครกสะอาดสะอ้าน ข้าวของเครื่องใช้สำหรับล้างหน้าแปรงฟันบนอ่างล้างหน้าไม่พบสิ่งผิดปกติ ถึงขยะด้านข้างมีกระดาษชำระใช้แล้วอยู่จำนวนหนึ่งดูสกปรกมาก เซียวโหลวคิดว่าถึงขยะโดยไม่ล้างเล เทขยะทั้งหมดที่อยู่ด้านในลงบนพื้น

เขาพบเศษกระดาษจำนวนหนึ่ง

เซียวโหลวเซียวกระดาษชำระแสนสกปรกออกทันที หาชิ้นส่วนของเศษกระดาษที่ถูกฉีกออกทั้งหมด แล้วนำมาต่อกันคร่าว ๆ คาดไม่ถึงว่าจะประกอบออกมาเป็นรูปภาพใบหนึ่ง... นั่นคือรูปหลักฐานในทะเบียนสมรส³

[นับเวลาถอยหลัง 27.45 นาที ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 15%]

เซียวโหลวจำเบาะแสทั้งสองอย่างให้ชื่นใจ หมุนตัวเดินออกจากห้องอาบน้ำ เริ่มค้นหาภายในห้องนอน เกมห้องลับสมัยก่อนที่เขาเคยเล่นโดยทั่วไปล้วนกำหนดเวลาผ่านด่านที่หนึ่งชั่วโมงขึ้นไป ระดับความยากปกติจะอยู่ที่สามถึงห้าชั่วโมง

เกมห้องลับแบบทีมขนาดใหญ่บางแบบถึงขั้นต้องใช้เวลาเจ็ดถึงแปดชั่วโมงจึงจะออกมาได้

เวลาไซปริศนาครึ่งชั่วโมงน้อยเกินไป

ยังดีที่ห้องลับนี้ไม่ถือว่ายากมาก อย่างไรก็ตามเสียก็อยู่ในระดับ D อีกทั้งยังมีการแจ้งเตือน “ระดับความคืบหน้าของเบาะแส”

เซียวโหลวค้นตู้เสื้อผ้าพร้อมกับวิเคราะห้ในสมออย่างรวดเร็ว

รูปหลักฐานติดทะเบียนสมรสถูกฉีกทิ้งลงถังขยะในห้องน้ำ ซึ่งให้เห็นว่าชีวิตคู่ของหญิงสาวแตกหัก แต่ในที่พักของเธอยังคงมีเสื้อผ้าและรองเท้าของผู้ชาย แสดงว่าทั้งคู่ยังไม่ถึงขั้นหย่าร้าง การเสียชีวิตของเธอมิมีความเป็นไปได้สูงว่าอาจเกี่ยวข้องกับสามี การสืบหาเบาะแสถัดไปสามารถเน้นไปที่ข่าวของเครื่องใช้ของสามี

เซียวโหลวเร่งค้นกระเป๋าเสื้อทุกตัวในตู้เสื้อผ้าของฝ่ายชาย... พบเพียงกระเป๋าเงินใบหนึ่ง ด้านในไม่มีทั้งเงินสดและบัตรธนาคาร แต่กลับมีรูปใบหนึ่งสอดอยู่ เป็นรูปภาพแบบเดียวกับรูปสองสามีภรรยาที่ติดในทะเบียนสมรส

ในรูปภาพเป็นหญิงสาวสวมชุดแต่งงานสีขาวบริสุทธิ์ซึ่งแอบอยู่ในอ้อมกอดของชายหนุ่ม สีน้ามีความสุขหนุ่มหล่อสาวสวยดูเหมาะสมกันเป็นอย่างยิ่ง

[นับเวลาถอยหลัง 24.06 นาที ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 25%]

เสียเวลาไปมากกับการค้นตู้เสื้อผ้า เซียวโหลวตั้งสติครุ่นคิด หมุนตัวไปค้นโต๊ะเครื่องแป้งและลิ้นชักตรงหัวเตียง

เขาเห็นขวดน้ำหอมสวยประณีตขวดหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะเครื่องแป้ง เมื่อเปิด

³ ในทะเบียนสมรสของประเทศจีนจะติดรูปภาพที่สามีภรรยาถ่ายคู่กันไว้

ออกแล้วลองดมเป็นกลิ่นของดอกกุหลาบ

ในลิ้นชักโต๊ะเครื่องแป้งพบการ์ดอวยพรใบหนึ่งเขียนว่า “แต่เพื่อนรัก ขอมอบน้ำหอมขวดนี้ให้เธอ สุขสันต์วันเกิด ขอให้สวยสดใสตลอดไป...จากเพื่อนรักที่สุดของเธอ หลิววีน/17 กรกฎาคม” คำว่า “เพื่อนรัก” สองคำบนการ์ดอวยพรถูกขีดทับด้วยกากบาทสีแดงขนาดใหญ่

วันเกิด น้ำหอมกุหลาบ การ์ดอวยพรที่ถูกขีดฆ่า และตัวละครใหม่ หลิววีน เบาะแสเหล่านี้ล้วนเป็นกุญแจสำคัญ ระดับความคืบหน้าบทรอบข้อความตรงหน้าเขียวโหลวพุ่งจาก 25% เป็น 50% ทันที!

[นับเวลาถอยหลัง 22.00 นาที ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 50%]

[เก็บข้อมูลเบาะแสได้ครั้งหนึ่งแล้ว ผู้ต้องสงสัยปรากฏ ยืนยันตัวฆาตกรหรือไม่ ใช่/ไม่ใช่]

[คำเตือน : ยิ่งใช้เวลาค้นหาบ่อย ยิ่งได้เบาะแสมากก็จะได้รางวัลสูงตามไปด้วย]

เขียวโหลวครุ่นคิดแล้วเลือก “ไม่” ในรอบข้อความ

บทรอบข้อความเขายังเหลือเวลาอีก 22 นาที เบาะแสยังหาไม่ครบ มีความเป็นไปได้สูงว่าจะระบุตัวคนร้ายผิด

เบาะแสสองสามอย่างที่หาได้ในตอนนี้ล้วนชี้ตัวฆาตกรไปที่สามีและเพื่อนรัก...สามีเป็นซู้กับเพื่อนรัก หญิงสาวค้นพบความจริงจึงฉีกรูปภาพติดทะเบียนสมรสทิ้งด้วยความโกรธเกรี้ยวและขีดกากบาทสีแดงขนาดใหญ่ทับบนการ์ดอวยพรที่เพื่อนรักมอบให้ หรืออาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในงานวันเกิด เธออาจถูกสามีหรือเพื่อนรักฆาตกรรม

หากเรื่องราวเป็นแบบนี้ เบาะแสส่วนใหญ่ล้วนมีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลแต่ว่า...

จะง่ายตายขนาดนี้จริงหรือ

เขียวโหลวกวาดตามองเตียงกลีบกุหลาบสวยหรู หมุนตัวเดินออกจากห้องด้วยความว่องไว

นี่ไม่ใช่สถานที่แรกในการลงมือก่อเหตุ

3

พีธีศพกุหลาบ (กลาง)

เซียวโหลวศึกษาแพทยเฉพาะทางสาขานิติเวชศาสตร์ เซียวซาญู ด้านพิษวิทยามากที่สุด ด้วยความที่ชื่นชอบนิยายสืบสวนสอบสวนมาตั้งแต่เด็ก ทั้งยังชอบเล่นเกมหลบหนีจากห้องลับ เขาจึงคุ้นเคยกับกระบวนการเชื่อมโยง เหตุผลเป็นอย่างดี

เวลาตำรวจทำคดีฆาตกรรม หากหาสถานที่ลงมือก่อเหตุแห่งแรกพบจะเป็นประโยชน์ต่อการไขคดีมาก

เซียวโหลวลงความเห็นว่างานนี้ไม่ใช่สถานที่แห่งแรกที่ใช้ลงมือก่อเหตุ ส่วนเหตุผลนั้นง่ายมาก

หัวใจเป็นศูนย์กลางในการสูบฉีดเลือดของร่างกายมนุษย์ เปรียบได้กับเครื่องสูบลมแรงดันสูง อัตราการเต้นของหัวใจปกติทุกนาทีสามารถสูบฉีดเลือดไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ทั่วร่างกาย บาดแผลที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตของผู้ตายอยู่บริเวณหัวใจ ตำแหน่งแทงมีดใกล้กับหลอดเลือดแดงใหญ่ ถ้าผู้ตายถูกแทงตายคาเตียงในครั้งเดียว หลังจากหลอดเลือดแดงใหญ่ขาด เลือดที่พุ่งกระชูดออกมาจะต้องกระเซ็นโดนหมอน ผ้าปูที่นอน หรือแม้กระทั่งผนัง

แต่บริเวณโดยรอบสะอาดหมดจด ไม่มีคราบเลือดสดกระเซ็นแม้แต่น้อย เลือดของผู้ตายชุ่มโชกบริเวณนอกเสื้อเท่านั้น ปริมาณเลือดที่ไหลออกมา น่าจะราวๆ 100 ซี.ซี. ยังไม่ถึงครึ่งหนึ่งที่ดึงออกมาจากคนปกติที่ไปบริจาคเลือดด้วยซ้ำ เห็นได้ชัดว่าเธอถูกฆาตกรรมที่อื่น รอจนกระทั่งเลือดไหลได้ที่ประมาณ

หนึ่งถึงค่อยถูกเคลื่อนย้ายมาไว้บนเตียงในห้องนอนใหญ่

ฆ่าคน ปล่อยให้เลือดไหล แถมยังนำศพมาวางไว้บนเตียงโรยกลีบกุหลาบ
ฆาตกรคนนี้เป็นโรคจิตชัด ๆ!

เชียวโหลวมหันตัวเดินไปยังห้องครัว สืบหาหลักฐานอื่น ๆ พร้อมกับคิด
หาวิธีพิสูจน์ข้อสันนิษฐานของเขา

บนลือของผู้ตายที่ทิ้งไว้ในห้องน้ำมีรอยคล้ายคราบเลือดอยู่ แต่จาก
มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ นั้นไม่ใช่คราบเลือดเลย เหมือนน้ำผลไม้เสียมากกว่า
สถานที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับน้ำผลไม้มากที่สุด ที่แรกที่เขานึกถึงคือ ห้องครัว

เชียวโหลวเดินเข้าไปในห้องครัว และเป็นอย่างที่คิด บนโต๊ะมีเตงโมวาง
อยู่ เตงโมถูกผ่าครึ่งเป็นสองซีก โดยที่ครึ่งหนึ่งน่าจะกินหมดไปแล้ว ส่วนที่เหลือ
อีกครั้งตอนนี้ส่งกลิ่นเน่าเหม็น...คราบบนลือของผู้หญิงที่คล้ายกับเลือดก็คือ
คราบน้ำเตงโมนั่นเอง

มีดปอกผลไม้เล่มหนึ่งปักอยู่บนเตงโม เชียวโหลวดึงมีดเล่มนั้นออกมา
อย่างเบามือ

มีดเรียวยาวแหลมคมตรงกับรอยบาดแผลที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตที่พบบน
ร่างกายของหญิงสาวที่เชียวโหลวชันสูตรศพ

มีดปอกผลไม้เล่มนี้คืออาวุธที่ใช้ฆาตกรรมหญิงสาว!

เชียวโหลวใจเต้นรุนแรง

เขาเริ่มตรวจสอบห้องครัวทุกซอกทุกมุม ถ้าเดาไม่ผิด ที่นี่คือสถานที่
ก่อเหตุแรกต่างหาก!

ห้องครัวน่าจะถูกทำความสะอาดแล้ว ไม่มีคราบเลือดชัดเจน

เขาย่อตัวนั่งลงสำรวจท่อระบายน้ำตรงมุมห้อง พบเส้นผมสีดำสั้น ๆ
ประมาณสามเซนติเมตรจำนวนหนึ่งตรงขอบท่อระบายน้ำ ชัดเจนว่าเป็นผมของ
ผู้ชาย บนผนังหลังท่อน้ำยังพบคราบเลือดไม่กี่หยดที่ยังไม่ได้ทำความสะอาด

พบสถานที่ก่อเหตุแห่งแรกและอาวุธที่ใช้ฆาตกรรมแล้ว ระดับความคืบหน้า
ของเบาะแสเพิ่มขึ้นเป็น 70% ทันที

เชียวโหลวเวทင့်ขย่ะด้วยความเคยชิน ในนั้นมีหลายอย่าง ทั้งเศษผัก
เปลือกผลไม้ เปลือกไข่ ตลอดจนถุงบรรจุภัณฑ์เนื้อสัตว์แช่แข็ง สันนิษฐานได้

ว่าก่อนเสียชีวิตหญิงสาวจะทำอาหารที่บ้านและในปริมาณสำหรับสองคนขึ้นไป ทั้งผักกับเนื้อสัตว์ อย่างน้อยที่สุดต้องมีอาหารทำอย่างขึ้นไป ล้ำฟ้าเธอคนเดียว ไม่มีทางกินมากขนาดนี้

นอกเหนือไปจากนี้แล้วก็ไม่พบอะไรในตู้เย็นและตู้เก็บอาหาร

เขาเดินกลับจากห้องครัว บนโต๊ะอาหารที่อยู่ตรงข้ามกับห้องครัวมีดอกกุหลาบช่อใหญ่ แจกันกระเบื้องที่ปักดอกกุหลาบนั้นประดิษฐ์งดงามมาก น้ำด้านในยังคงใสสะอาด ดอกกุหลาบยังบานสวย มีเพียงบางดอกถูกตัดออกไป เป็นไปได้มากว่าจะเป็นที่มาของกลีบดอกกุหลาบในห้องนอน

เซียวโหลวมาถึงขยะในห้องกินอาหารลงบนพื้นเช่นเคย ขยะในนั้นนอกจากเปลือกผลไม้จำนวนหนึ่งแล้ว ยังมีการ์ดอวยพรใบหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปหัวใจอย่างที่ร้านดอกไม้นิยมใช้กัน บนการ์ดเขียนด้วยลายมือหนักแน่นทรงพลัง “สุขสันต์วันเกิด สามิจะรักเธอตลอดไป”

ระดับความคืบหน้าของเบาะแสเพิ่มเป็น 75% เห็นได้ชัดว่าดอกกุหลาบและการ์ดอวยพรมีประโยชน์ต่อการสืบนิษฐานคดี

จากนั้นเขาเดินเข้าไปในห้องอ่านหนังสือที่อยู่ตรงข้ามกับโต๊ะอาหาร ชั้นวางหนังสือซึ่งกินพื้นที่ฝั่งหนึ่งของผนังด้านบนเต็มไปด้วยตำราแพทย์หลายเล่ม เป็นตำราเฉพาะทางด้านศัลยกรรมทรวงอก

ข้างชั้นวางหนังสือเป็นโต๊ะทำงานที่มักพบเห็นทั่วไป บนโต๊ะมีคอมพิวเตอร์อยู่ด้านขวาของโต๊ะมีลิ้นชักสามชั้น ด้านซ้ายเป็นตู้บานเปิดขนาดเล็ก เซียวโหลวเปิดลิ้นชักออกดู ชั้นแรกพบหนังสือเดินทางและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เป็นของชายเจ้าของบ้าน ในที่สุดเขาก็ได้รู้ข้อมูลของฝ่ายนั้นเสียที ชื่อจ้าวเชิน เกิดวันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1988 สัญชาติจีน เป็นศัลยแพทย์

ส่วนลิ้นชักชั้นอื่นๆ ล้วนเป็นพวกใบแจ้งรายละเอียดค่าส่วนกลาง ใบเสร็จธนาคาร ตลอดจนเอกสารงานวิจัยทางการแพทย์ ไม่มีประโยชน์ต่อคดีมากนัก

เซียวโหลวปิดลิ้นชัก เปิดตู้ตรงมุมซ้ายล่าง

ด้านในมีตู้নিরภัยสีดำที่ตั้งรหัสผ่านไว้ แผงรหัสตัวเลขสี่แถวเรียงจากบนลงล่างตามลำดับ คือ 123, 456, 789 และ *0# เขาพบตู้নিরภัยประเภทนี้บ่อยๆ หลังจากกดเลขรหัสผ่านที่ถูกต้อง แล้วตามด้วยกดเครื่องหมาย # ตู้নিরภัยจะ

ปลดลือก

รหัสผ่าน...

ตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ ณ ตอนนี้มีเพียงข้อมูลวันเกิดของสองสามีภรรยา เพื่อนรักให้นำหน้าหอมและบอกสุขสันต์วันเกิด การ์ดอวยพรจากห้องกินอาหาร สามีมอบดอกกุหลาบและบอกสุขสันต์วันเกิดเช่นกัน หลายเบาะแสเอ่ยถึง “วันเกิด” แสดงว่าวันนี้ต้องไม่ใช่วันธรรมดา

วันเกิดของสามีสามารถตรวจสอบได้จากใบประกอบวิชาชีพเวชกรรม วันที่ 26 ตุลาคม ค.ศ. 1988 ส่วนวันเกิดของภรณยานั้นเชียวโหลวจำได้อย่างแม่นยำบนการ์ดอวยพรที่เพื่อนรักเขียนให้ระบุวันที่ไว้ด้านล่างว่า 17 กรกฎาคม

รหัสตู้โทรศัพท์เป็นเลขสี่ตัว เชียวโหลวป้อนตัวเลข 1026 แต่ขึ้นเตือนว่า รหัสผิด เขาไม่รอซ้ำป้อนตัวเลขวันเกิดของหญิงเจ้าของบ้านตาม 0717 แล้วกด #ทันที

เสียง “แก๊งค์” ดังชัดเจนทำลายความเงียบสงัดของสถานที่เกิดเหตุฆาตกรรม ในที่สุดตู้โทรศัพท์ก็ถูกเปิดออก

ระดับความคืบหน้าของเบาะแสพุ่งขึ้นเป็น 90% ทันที!

ตอนนี้เวลานับถอยหลังยังเหลืออีก 18 นาที

โครงสร้างภายในตู้โทรศัพท์แบ่งออกเป็นล่างและบนสองชั้น มีเพิ่มเอกสารวางอยู่ตรงชั้นบน เชียวโหลวหยิบมาเปิดอ่านอย่างรวดเร็ว ดึงใจความสำคัญแบบหนึ่งยลสิบบรรทัด¹

กรมธรรม์ประกันภัยสองฉบับ ฉบับแรกชื่อผู้ประกันตนคือโจวเสี่ยวเหมย ผู้รับผลประโยชน์เป็นจ้าวเซิน ความสัมพันธ์ของทั้งสองคือสามีภรรยา ในขณะที่ฉบับที่สองสลักกัน ผู้ประกันตนคือจ้าวเซิน ผู้รับผลประโยชน์เป็นโจวเสี่ยวเหมย

สองสามีภรรยาซื้อประกันธุรกิจให้กัน รวมถึงประกันสุขภาพและโรคร้ายแรง และประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ยอดชำระของทุกปีอยู่ที่หนึ่งหมื่นหยวนขึ้นไป หากผู้ประกันตนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยสาเหตุนี้เองงอก โรคหัวใจและ

---

¹หนึ่งยลสิบบรรทัด เป็นสำนวน หมายถึงอ่านอย่างรวดเร็ว มองปราดเดียวสามารถอ่านได้ถึงสิบบรรทัด

หลอดเลือด หรือโรคร้ายแรงอื่นๆ สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลได้ทั้งหมดภายในวงเงินไม่เกินห้าแสนหยวน หากผู้ประกันตนเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ ผู้รับผลประโยชน์จะได้รับเงินชดเชยสูงสุดจากบริษัทประกันเป็นจำนวนเงินสองล้านหยวน

เมื่อได้อ่านกรมธรรม์ประกันฉบับนี้ เซียวโหลวรู้สึกอกสั่นขวัญแขวนชั่วขณะ เขาเองก็เคยซื้อประกันสุขภาพให้พ่อแม่ การที่ญาติพี่น้องซื้อประกันให้กันถือเป็นเรื่องปกติ แต่คดีฆาตกรรมเพื่อหวังเอาเงินประกันพบเจอได้ไม่น้อย เขายังเคยเห็นข่าวลูกชายฆ่าแม่เพียงเพื่อหวังเอาเงินประกันเลย เสียสติไปแล้ว!

คดีนี้ความล้มพันันั้นสามีภรรยาแตกหักแล้ว หากโจวเสี่ยวเหมยเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ จ้าวเซินจะได้รับเงินชดเชยสูงถึงสองล้านหยวน!

เซียวโหลวเสียวสันหลังวาบ วางกรมธรรม์ประกันท้ายลง เริ่มค้นชั้นล่างของตู้นิรภัยต่อ

ชั้นล่างวางอัลบั้มรูปไว้หลายเล่ม

มีรูปภาพของจ้าวเซินจำนวนมากตั้งแต่ชั้นประถม มัธยมต้น มัธยมปลาย ไปจนถึงเรียนจบมหาวิทยาลัย เก็บบันทึกเส้นทางการเติบโตไว้ครบถ้วน เขาน่าจะเป็นคนสายตาสั้นแต่เกิดเพราะสวมแว่นตาตั้งแต่ยังเด็กมาก ดูจากอัลบั้มรูปแล้ว จ้าวเซินคนนี้ภายนอกดูเป็นคนอบอุ่นเข้ากับคนง่าย เนื่องจากเขายิ้มในรูปทุกใบ

นอกจากอัลบั้มรูปภาพส่วนตัวแล้ว ยังมีอัลบั้มรูปงานแต่งงานอีกหลายเล่ม เมื่อครั้งสองสามีภรรยาแต่งงานกันใหม่ๆ ดูท่าทางรักกันมาก ชายหนุ่มโอบภรรยาตัวเองอย่างเป็นสุภาพบุรุษ ในขณะที่ฝ่ายหญิงอิงแอบอยู่ในอ้อมกอดของเขาดูจนกน้อยด้วยรอยยิ้มหวานชื่น

เมื่อพลิกไปหน้าหลังๆ...

เซียวโหลวพบรูปภาพวันแต่งงาน

มีรูปหนึ่งถ่ายรวมกันทั้งสี่คน นอกจากเจ้าสาวเจ้าบ่าวแล้ว ยังมีเพื่อนเจ้าบ่าวและเพื่อนเจ้าสาว

เห็นได้ชัดว่าภาพนี้ถูกถ่ายจากมุมด้านข้างโดยที่ทั้งสี่คนไม่มีใครมองกล้อง ในรูปภาพเจ้าบ่าวและเจ้าสาวมองหน้าส่งยิ้มให้แก่กัน เพื่อนเจ้าสาวมองไปทางเพื่อนเจ้าบ่าวด้วยสายตาสีฟ้าซึ่ง ส่วนเพื่อนเจ้าบ่าวอยู่ห่างออกไปไม่ไกล ยืนอยู่

ท่ามกลางผู้คนยกแก้วไว้นั้นดื่มอวยพร ทว่าสายตากลับจ้องมองตรงมาที่เจ้าสาว
เซียวโหลวใจขึ้นขึ้นทันที

ผู้เกี่ยวข้องกับคดีคนที่สี่ปรากฏตัวแล้ว!

เพื่อนเจ้าบ่าวคนนี้ก็ปรากฏตัวอยู่ในอัลบั้มรูปภาพส่วนตัวของจ้าวเซินด้วย
ในรูปถ่ายวันรับปริญญาที่มีรูปคู่ของทั้งสองคนยืนโอบไหล่กัน น่าจะเป็นเพื่อนที่
สนิทสนมกันมาก จ้าวเซินถึงได้เชิญมาเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวในงานแต่ง

ว่ากันตามหลักการแล้วเพื่อนย่อมไม่ตีท้ายครวกัน ผู้ชายโดยปกติมัก
หลีกเลี่ยงความระแวงสงสัยต่อภรรยาของเพื่อน ทว่าสายตาที่เพื่อนเจ้าบ่าวจ้อง
ตรงมาราวกับสายตาจ้องเหยื่อ เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่ท่าทางที่ควรมีต่อภรรยาของเพื่อน

เซียวโหลวค้นต้นุ้รภัยต่อ พบซองเอกสารตรงช่องลับชั้นล่างสุด

เปิดออกดูในซองเอกสารมีสัญญาฉบับหนึ่ง เป็นข้อตกลงการสืบที่จ้าวเซิน
และนักสืบเอกชนลงชื่อร่วมกันลับๆ สารของการสืบคือความสัมพันธ์ของคน
ทั้งสาม ได้แก่ ลูกพี่ลูกน้องเฮ้อหย่งเฉิง ภรรยาโจวเสี่ยวเหมย และเพื่อนสนิท
ภรรยาหลิววั้น ตอนที่เซียวโหลวดึงสัญญาออกมา มีรูปภาพปีกหนึ่งตกลงมาด้วย

เขาหยิบรูปภาพขึ้นมา ทั้งหมดเป็นรูปที่ทั้งสามคนไปซื้อของและกินอาหาร
ด้วยกัน บางรูปหลิววั้นและเฮ้อหย่งเฉิงจับมือกันท่าทางดูสนิทสนม แต่บางรูป
กลับเป็นโจวเสี่ยวเหมยจับมือหรือกอดกับเฮ้อหย่งเฉิง เห็นได้ชัดว่าเฮ้อหย่งเฉิง
สารเลวคนนี้เหยียบเรือสองแคม ในขณะที่คบกับหลิววั้นที่ทั้งสาวทั้งสวยไปด้วย
ก็ยังไม่เลิกกับพี่สะใภ้ไปด้วย!

รูปภาพไม่กี่ใบสุดท้ายขนาดใหญ่มาก โจวเสี่ยวเหมยในชุดนอนผ้าไหม
บางเบาอยู่กับเฮ้อหย่งเฉิงในห้องนอนอย่างสนิทแนบแน่น...

รูปภาพหลายใบพวกนี้ถูกถ่ายภายในบ้านจากมุมกด มุมด้านขวาบนมีเวลา
กำกับ ชัดเจนว่าในเวลานั้นจ้าวเซินติดตั้งกล้องวงจรปิดในบ้านแล้ว สามารถ
จับตาดูความเคลื่อนไหวของภรรยาได้ตลอดเวลา รูปภาพเหล่านี้ล้วนเป็นภาพ
สกปรกหรือตลกจากกล้องวงจรปิด

เซียวโหลว “...”

ละครน้ำเน่าดี ๆ นี้เอง!

คนที่นอกใจไม่ใช่จ้าวเซินผู้เป็นสามี แต่เป็นโจวเสี่ยวเหมยผู้เป็นภรรยา

ที่นอนเสียชีวิตอยู่บนเตียง!

ถ้าหากเขาไม่ได้เปิดดูตู้ทีวีภายในห้องอ่านหนังสือ เป็นไปได้สูงที่จะตัดลึนใจ พลาดคิดว่าสามีเล่นซู้กับเพื่อนสนิท โจวเสี่ยวเหมยจึงฉีกรูปติดตะเบียนสมรสที่ด้วยความโกรธ ถึงตอนนี้กลับเป็นโจวเสี่ยวเหมยเสียเองที่เล่นซู้ และซู้ก็คือลูกพี่ลูกน้องของสามี หรือหนุ่มคนรักของเพื่อนสนิท...

เรื่องราวกลับตาลปัตรจนไม่ทันตั้งตัว

เซียวโหลววางรูปภาพลงด้วยความช็อกก่อนรีบปรับอารมณ์ มองไปยังการแจ้งเตือนบนกรอบข้อความ ระดับความคืบหน้าของเบาะแสคงอยู่ที่ 90% ตู้ทีวียี่ห้อว่าเป็นเบาะแสใหญ่ที่มีค่าถึง 15% จากเบาะแสนั้นเขารู้ชื่อทุกคนที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้หมดแล้ว ผู้ตายโจวเสี่ยวเหมย สามีจ้าวเฉิน ชายซู้เฮ่อหย่งเฉิง และเพื่อนสนิทหลิวววิน

ระหว่างทั้งสี่คนนี้เป็นความสัมพันธ์อันซับซ้อน เฮ่อหย่งเฉิงเป็นลูกพี่ลูกน้องของจ้าวเฉินและคนรักของหลิวววิน โจวเสี่ยวเหมยและเฮ่อหย่งเฉิงเล่นซู้กัน เท่ากับว่าสวมหมวกเขียว² สองใบให้ทั้งจ้าวเฉินผู้เป็นสามีและเพื่อนรักหลิวววินไปพร้อม ๆ กัน

ในฐานะที่จ้าวเฉินและหลิวววินเป็นผู้เสียหายล้วนมีเหตุผลในการฆ่า แต่ฆาตกรที่แท้จริงเป็นใครยังต้องตรวจสอบให้แน่ชัดอีกชั้น

ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 90% ขาดเพียงเบาะแสสุดท้ายที่ยังหาไม่พบ

เซียวโหลวหมุนตัวเดินไปยังห้องนั่งเล่น คั่นอย่างละเอียดหนึ่งรอบ ไม่พบข้อมูลใด ๆ

ตอนคั่นห้องเด็กซึ่งเป็นห้องสุดท้าย พบโทรทัศน์มือถือและเบตเตอร์สำรองอยู่ข้างหมอน โทรทัศน์มือถือใส่เคสสีชมพู น่าจะเป็นของผู้ตายโจวเสี่ยวเหมย

เบาะแสที่เป็นกุญแจสำคัญขนาดนี้ นึกไม่ถึงว่าจะอยู่ในห้องเด็กซึ่งอยู่ไกลที่สุดที่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเริ่มค้นหาเป็นที่แรก!

แววตาของเซียวโหลวสว่างวาบ รีบหยิบโทรทัศน์มือถือขึ้นมาทันที

²สวมหมวกเขียว หมายถึง สวมเขา

เขาคดปุ่มเปิด บนหน้าจอก็มีข้อความแจ้งเตือนแดงขึ้น “กรุณากรอกรหัสผ่าน” พร้อมกับปรากฏแผงตัวเลข

เซียวโหลวกรอกวันเกิดของโจวเสี่ยวเหมยตามสัญชาตญาณ “0717” ทว่าหน้าจอก็แจ้งเตือน “รหัสผ่านไม่ถูกต้อง หากผิดครบ 5 ครั้ง โทรศัพท์มือถือจะล็อกอัตโนมัติ จำนวนครั้งที่เหลือ 4”

เขากรอกวันเกิดของสามีต่อทันที 1026 แต่ก็ขึ้นเตือน “รหัสผ่านไม่ถูกต้อง หากผิดครบ 5 ครั้ง โทรศัพท์มือถือจะล็อกอัตโนมัติ จำนวนครั้งที่เหลือ 3”

ไม่ใช่รหัสวันเกิด ถ้าอย่างนั้นจะเป็นอะไรได้

เวลานับถอยหลังบนกรอบข้อความยังเหลืออีก 15 นาที

เซียวโหลวขมวดคิ้วจมดิ่งกับความคิด

ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องอ่านหนังสือ ห้องเด็ก ห้องครัว และห้องกินอาหาร เขาค้นจนครบทั้งหมดแล้ว วันเกิดของโจวเสี่ยวเหมยคือวันที่ 17 กรกฎาคม วันเกิดของจ้าวเซินคือวันที่ 26 ตุลาคม นอกเหนือจากนี้ก็ไม่มีเบาะแสอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับตัวเลขอีกแล้ว

ถ้าเป็นในชีวิตจริง รหัสโทรศัพท์สามารถตั้งตามความต้องการของผู้ตาย หากตำรวจปลดล็อกไม่ได้ ก็จะหาช่างเทคนิคที่มีความชำนาญเฉพาะทางมาช่วย แต่ตอนนี้เขาอยู่คนเดียวล่ำฟั่งในห้องลับ หาโทรศัพท์มือถือจอนพบ แต่ปลดล็อกรหัสผ่านไม่ได้ และคงลงเดามั่วไม่ได้ด้วยซ้ำไหม

เซียวโหลวหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นพลางครุ่นคิด จากนั้นเดินกลับไปยังห้องนอน

หน้าจอโทรศัพท์มือถือปรากฏข้อความแจ้งเตือน “กรุณากรอกรหัสผ่าน” คนส่วนใหญ่อาจคิดไม่ตกว่ารหัสผ่านคืออะไร เสียเวลาตามหาเบาะแสเกี่ยวกับรหัสผ่านไปทั่ว

แต่เมื่อครู่เซียวโหลวใช้ความไวสูงสุดค้นหึ่งห้องไปรอบหนึ่งแล้ว เขามั่นใจว่าไม่ได้ตกหล่นส่วนไหนไป

ในเมื่อรหัสผ่านโทรศัพท์ไม่ใช่วันเกิด เท่ากับว่าทั้งห้องไม่มีเบาะแสใดๆ ที่เกี่ยวกับตัวเลขอีกแล้ว ดังนั้นข้อความแจ้งเตือนบรรทัดนี้ที่แจ้งเตือนมาว่า “กรุณากรอกรหัสผ่าน” มีความเป็นไปได้ที่จะเป็น “การจงใจทำให้สับสน”

ใครว่าปลดลือกโทรศัพท์มือถือต้องการกระดาษเพียงอย่างเดียว
เซียวไหลวนนำโทรศัพท์มือถือกลับไปยังห้องนอนใหญ่ เดินมาตรงข้างเตียง
กุหลาบ ยกมือข้างขวาของผู้ตายขึ้นแล้วนำนิ้วโป้งขวาของเธอมาวางลงบนปุ่ม
สแกนลายนิ้วมือโทรศัพท์

โทรศัพท์มือถือสีชมพูและแบตเตอรี่สำรองที่ทิ้งไว้ในบ้านย่อมต้องเป็นของ
หญิงเจ้าบ้านแน่นอน

โจวเสี่ยวเหมยนอนอยู่บนเตียง ถึงแม้จะเป็นศพไปแล้ว แต่นิ้วมือของเธอ
ยังอยู่

ใช้ลายนิ้วมือปลดลือกสะดวกจะตายไปไม่ใช่หรือ

ทดลองอ่าน

4

พิธีศพกุหลาบ (จบ)

หัวเราะราวกลับไม่ได้ว่ายตายอย่างที่เขาโหลวมคิด

เขาวางนิ้วโป้งขวาของผู้ตายบนปุ่มสแกนลายนิ้วมือ แต่หน้าจอโทรศัพท์กลับไม่สว่าง มีข้อความแจ้งเตือนปรากฏขึ้นมาแทน “ไม่สามารถระบุลายนิ้วมือได้ การยืนยันตัวตนล้มเหลว หากผิดครบ 5 ครั้ง โทรศัพท์มือถือจะล็อกอัตโนมัติ จำนวนครั้งที่เหลือ 2”

ระบุลายนิ้วมือไม่ได้ เป็นเพราะวางผิดนิ้วหรือเพราะสาเหตุอื่น

เขี้ยวโหลวมองผู้ตายบนเตียง พลันนึกถึงสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งขึ้นมาได้ หลังจากที่คนเราตายแล้ว ศพจะเย็นลงและแข็งที่อวัยวะใน 3 ชั่วโมง เมื่อผ่านไป 12 ชั่วโมงระดับความแข็งที่อวัยวะจะถึงจุดสูงสุด แล้วภายใน 24 - 48 ชั่วโมง ศพจึงจะเริ่มอ่อนตัวลง

ดูจากระดับความแข็งที่อวัยวะของกล้ามเนื้อทั่วร่างกายของผู้ตาย ตลอดจนลักษณะรอยจ้ำเลือดหลังเสียชีวิตแล้ว ระยะเวลาการตายของเธอน่าจะอยู่ระหว่าง 24 - 48 ชั่วโมง น้ำในแจกันห้องกินอาหารที่ใช้หล่อเลี้ยงดอกกุหลาบยังคงใสแจ๋ว สามารถยืนยันได้ว่าระยะเวลาที่ดอกกุหลาบอยู่ในน้ำยังไม่เกินสองวัน

หลักการปลดล็อกด้วยลายนิ้วมือคือ ไมโครเคอร์เรนต์¹ ที่มีอยู่ในนิ้วมือมนุษย์จะกระตุ้นให้เซนเซอร์ของโทรศัพท์มือถือชนิดเก็บประจุทำงาน ลายนิ้วมือ

---

¹ คลื่นไฟฟ้าระดับต่ำ

หุ่นลิกไม่เรียบจะถูกเซนเซอร์สร้างเป็นรหัสภาพที่มีความเฉพาะตัว ซึ่งสอดคล้องกับภาพลายนิ้วมือที่ใส่เข้าไป แล้วจึงปลดล็อกโทรศัพท์มือถือ

หลังจากที่คนตายแล้ว การเมแทบอลิซึมในเซลล์จะหยุดทำงาน ยิ่งไปกว่านั้นระยะเวลาการตายของหัวใจเลี้ยวเหมยเกิน 24 ชั่วโมงไปแล้ว ในร่างกายไม่มีกระแสไฟฟ้าไหลเวียนแต่แรก ลายนิ้วมือของศพจึงไม่สามารถเปิดใช้งานเซนเซอร์

ลายนิ้วมือของคนตายกับคนเป็นไม่เหมือนกัน เขาเป็นแพทย์นิติเวช ทำไม่ถึงละเลยเรื่องสำคัญนี้ไปได้!

รหัสผ่านไม่ถูกต้อง ปลดล็อกด้วยลายนิ้วมือไม่ได้ ยังมีวิธีปลดล็อกโทรศัพท์มือถือได้อีก

ก่อนหน้านี่ใส่เลขวันเกิดผิดไปแล้วสองครั้ง หลังจากทดลองสแกนลายนิ้วมือผิดอีกครั้งหนึ่ง คนส่วนใหญ่มักลองเปลี่ยนอีกนิ้วต่อตามสัญญาตญาณ แต่เชื่อว่าไหลวค่านึงถึงการที่ร่างกายของผู้ตายไม่มีกระแสไฟฟ้าแล้ว จึงลุ่มเลิกความคิดที่จะลองใช้ลายนิ้วมือทันที

เขาเหลือโอกาสเพียงสองครั้ง ต้องรีบหาวิธีอื่นให้เร็วที่สุด

เมื่อสังเกตโทรศัพท์มือถือโดยละเอียด เขาพบว่าด้านหลังโทรศัพท์มือถือตรงข้างกล้องมีปุ่มขนาดเล็กมากปุ่มหนึ่ง กดลงไปเบาๆ ในหน้าจอโทรศัพท์มือถือปรากฏกรอบสแกนขึ้นมา เขาคงนึกคิดเล็กน้อย ก่อนนำกรอบสแกนไปจ่อกับใบหน้าของผู้ตาย

- กดลั้งสแกนใบหน้า

- ปลดล็อกสำเร็จ ระดับความคืบหน้าของเบาะแส 100%!

เชื่อว่าไหลวลิงโลด!

ในห้องลับ 2 โฟแดง โทรศัพท์มือถือคือเบาะแสที่สำคัญที่สุด ย่อมต้องมีทางปลดล็อกรหัสผ่าน

การปลดล็อกโทรศัพท์มือถือมีเพียงไม่กี่วิธีนี้ คือ ตัวเลข เส้นลาก ลายนิ้วมือ และใบหน้า อย่างไรก็ตามเสียต้องมีสักวิธีที่ใช้ได้

ตัวเลขวันเกิดปลดล็อกไม่ได้ นี่เป็นจุดหินประการแรก คนส่วนใหญ่เมื่อมาถึงตรงนี้อาจลนลาน หากลองสุ่มตัวเลขอย่าง 6666 หรือ 8888 รังแต่จะเสียโอกาสไปโดยเปล่าประโยชน์ เมื่อปลดล็อกด้วยลายนิ้วมือไม่ผ่านมักชี้หน้าให้

ผู้เล่นหลงไปลงลายนิ้วมือนิ้วอื่นได้ง่ายจนกระทั่งครบกำหนดปลดล็อก 5 ครั้งแล้วทำให้โทรศัพท์มือถือถูกล็อก

ความจริงแล้ววิธีปลดล็อกที่แท้จริงซ่อนอยู่ด้านหลังโทรศัพท์มือถือปุ่มจดจำใบหน้าที่อยู่ข้างกล้องถ่ายรูป!

การสแกนใบหน้าโดยทั่วไปจะนำความกว้างของหน้าผาก ระยะห่างระหว่างคิ้ว ความหนาบางของริมฝีปาก และลักษณะเฉพาะอื่นๆ มารวมวาดเป็นรูปทรงเรขาคณิตเป็นรหัสปลดล็อก ขอเพียงไม่ถูกทำให้เสียโฉม ลักษณะเฉพาะของใบหน้ามนุษย์จะไม่เปลี่ยนแปลงมากแม้ว่าจะเสียชีวิตแล้วก็ตาม

แน่นอนว่าหากโทรศัพท์มือถือมีระบบตรวจจับบุคลิกด้วยภาพเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นเทคโนโลยีระดับสูงที่จำเป็นต้องตรวจจับลักษณะเฉพาะของการเคลื่อนไหว เช่น รุม่านตา จอประสาทตา เช่นนั้นก็จะกลายเป็นทางตันที่แก้ไม่ได้

โชคดีที่ฟังก์ชันปลดล็อกโทรศัพท์มือถือเครื่องนี้ของผู้ตายไม่ได้ขึ้นสูงขนาดนั้น การปลดล็อกด้วยลักษณะเฉพาะบนใบหน้าอาศัยเพียงการตรวจจับระยะห่างระหว่างแต่ละส่วนบนใบหน้า หากลักษณะพิเศษของใบหน้าส่วนใหญ่ตรงกัน โทรศัพท์มือถือจะปลดล็อกสำเร็จในที่สุด

ยังเหลือแบตเตอรี่อีกหนึ่งขีดสุดท้าย เชียวโหลรวีรีบกดเปิดอัลบั้มรูปภาพในอัลบั้มรูปภาพเซลฟี่หลายใบที่ทุกรูปล้วนผ่านการตกแต่งภาพคล้ายกับดาราดัง เห็นได้ชัดว่าใจเสี่ยวเหมยเป็นคนหลงตัวเองในระดับหนึ่ง เธอโพสต์ภาพเซลฟี่ลงในวีแชตโมเมนต์² ทุกวัน ในรายชื่อเพื่อนมีเพียงสามมีจ้าวเซิน ชูรักเฮ่อหย่งเฉิง และเพื่อนรักหลิววุ้นทั้งสามคนที่ติดสัญลักษณ์ดาวเพื่อนสนิทคนอื่น ๆ นอกจากนั้นทั้งหมดจัดไว้ในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมชั้น ซึ่งน่าจะมีความเกี่ยวข้องกับคดีนี้ไม่มาก

เชียวโหลวเลื่อนดูวีแชตโมเมนต์ของเธอ และเห็นว่าเธอกดถูกใจโพสต์ล่าสุดสามรายการ

โมเมนต์แรกเป็นของสามมีเธอ โพสต์ช่วงกลางวันของวันที่ 15 กรกฎาคม “วันที่ 16 ต้องไปร่วมงานประชุมวิชาการด้านศัลยกรรมทรวงอกของแพทยสมาคม

² การโพสต์แบ่งปันรูปภาพและความรู้สึกลงในฟีเจอร์ Moments ของแอปพลิเคชัน WeChat

ปลายเดือนถึงได้กลับ ปีนี้ไม่ได้อยู่นลองวันเกิดกับภรรยาอีกแล้ว [เศร้า]"

โจวเสี่ยวเหมยยกตักใจพร้อมกับตอบไปว่า "เรื่องงานต้องมาก่อน ขอให้การประชุมราตรีนี้ ดูแลตัวเองด้วย!"

โมเมนต์ที่สองเป็นภาพห้องออกกำลังกายที่ซู้รักเฮ่อหย่งเฉิงโพสต์เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ชายหนุ่มรูปร่างสูงใหญ่ ในรูปจางโจวโวกั๊กล้ำหน้าอก บอกว่า "ผลลัพธ์ของการฟิตหุ่นหนึ่งเดือน"

โจวเสี่ยวเหมยยกตักใจ ตอบข้อความว่า "หุ่นดีมาก"

เลื่อนลงไปอีกเป็นของเพื่อนรักหลิววันที่โพสต์เมื่อช่วงกลางวันของวันที่ 17 กรกฎาคม "แต่เพื่อนรักของฉัน สุขสันต์วันเกิดโจวเสี่ยวเหมยสุดสวย [เค้ก] [เค้ก]" โจวเสี่ยวเหมยยกตักใจ ตอบว่า "ขอบคุณนะ"

เซียวโหลวปิตวีเซตโมเมนต์ เปิดดูหน้าต่างสนทนาเพื่อค้นหาเบาะแสต่อ เขาเปิดประวัติการสนทนาของผู้ตายกับเฮ่อหย่งเฉิง แล้วเลื่อนขึ้นไปบนสุด ทั้งสองคนเริ่มติดต่อกันครั้งแรกเมื่อเดือนมีนาคมปีที่แล้ว เฮ่อหย่งเฉิงเป็นฝ่ายเพิ่มโจวเสี่ยวเหมยเป็นเพื่อนก่อน โดยทักว่า "พี่สะใภ้ งานแต่งงานวันนี้ พี่ทั้งสวยทั้งเซ็กซี่จริง ๆ!" โจวเสี่ยวเหมยส่งอีโมจิเขินรัวหนึ่งแถว "ขอบคุณนะ เสี่ยวเฮ้อ ได้ยินพี่คุณบอกว่าคุณยังโสด เพื่อนสนิทฉันก็ยังโสด ลองจีบดูไหม" "เยี่ยมเลย ส่งแอ็กเคานต์วีเซตของเธอให้ผมหน่อย"

เริ่มแรกโจวเสี่ยวเหมยแนะนำเพื่อนสาวให้กับลูกพี่ลูกน้อง เขาจึงเรียกเธอว่า "พี่สะใภ้" อย่างสุภาพมาก แต่หลังจากยังคงคุยยังไม่ชอบมาพากล

เดือนมีนาคมของปีนี้ สามี่ของโจวเสี่ยวเหมยต้องไปประชุมตรงกับวันครบรอบวันแต่งงาน เธออยู่บ้านตามลำพังด้วยจิตใจห่อเหี่ยว เฮ่อหย่งเฉิงบอกว่าซื้อผลไม้มาฝากกินไปจนกินไม่หมด บังเอิญผ่านมาพอดี จะแวะเอาเข้าไปให้เธอไม่ปฏิเสธ

จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อผู้ชายโสดนำผลไม้มาให้ผู้หญิงเปลี่ยว ใช้นิ้วทำคิกก็ยงเดาออก ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาประวัติเซตก็เริ่มกึกกั่นขึ้นเรื่อย ๆ จากที่เรียก "พี่สะใภ้" ก็กลายเป็นคนสวย ที่รักจ๋า...เซียวโหลวอ่านแล้วขนลุกไปทั้งตัว!

เขาริบเลื่อนข้ามเนื้อหาอันเว้าร้อน สายตาเลื่อนลงไปข้างล่างสุด

16 กรกฎาคม 18.00 น.

“เขาบอกว่าต้องไปทำงานครึ่งเดือน คินพรุ้งนี้นายมาฉลองวันเกิดเป็นเพื่อนฉันที่บ้านดีไหม”

“ไม่มีปัญหา เลิกงานแล้วจะไปหา ถึงประมาณหนึ่งทุ่ม”

“ฉันจะทำอาหารอร่อยๆ ไว้ให้ พวกเรามากินฉลองมือค่าด้วยกัน”

ตรงนี้เป็นบทสนทนาสุดท้ายระหว่างโจวเสี่ยวเหมยกับเฮ่อหย่งเฉิง เชียวโหลวเปิดประวัติแชตของเธอกับสามีและเพื่อนรักต่อทันที

ประวัติแชตกับเพื่อนรักปกติดี เธอบอกว่าวันที่ 17 ต้องทำงานล่วงเวลาจึงมาฉลองวันเกิดด้วยไม่ได้ แถมยังตั้งใจส่งของขวัญโดยใช้บริการจัดส่งด่วนภายในวันเดียวเป็นน้ำหอมกุหลาบมาให้ ดูท่าไม่รู้เลยว่าตัวเองถูกสวมเขา

ประวัติแชตล่าสุดที่คุยกับสามีพบสามข้อความ ข้อความแรกคือหลังจากที่เห็นโพสต์ในวีแชตโมเมนต์ เธอถามเขาว่าไปประชุมกี่วัน จ้าวเซินตอบว่าครึ่งเดือน ข้อความที่สองเป็นโจวเสี่ยวเหมยส่งหาเขาช่วงกลางวันของวันที่ 16 กรกฎาคม “ขอโทษนะที่รัก วันนี้ฉันต้องทำงาน ไปส่งคุณที่สนามบินไม่ได้ เดินทางปลอดภัย” อีกฝ่ายตอบ “ไม่เป็นไร ไว้ผมถึงโรงแรมแล้วจะติดต่อไป”

ข้อความสุดท้ายจ้าวเซินส่งให้เธอตอนเที่ยงคืนตรงของวันที่ 17 กรกฎาคม “ที่รัก ผมถึงโรงแรมแล้ว สุขสันต์วันเกิด ปีนี้อยู่ฉลองด้วยกันกับคุณไม่ได้ แต่ผมเตรียมของขวัญวันเกิดที่ลืมไม่ลงไว้ให้คุณด้วย [ยิ้ม][ยิ้ม][ยิ้ม]”

อีโมจิรอยยิ้มหนึ่งแถวที่แฝงไว้ด้วยความหมายลึกซึ้งบางอย่างชวนให้ เชียวโหลวรู้สึกขนหัวลุก

ระดับความคืบหน้าของเบาะแสคดีในตอนนี้อยู่ถึง 100% เป็นที่เรียบร้อย

มาตรการตัดเฮ่อหย่งเฉิงออกไปก่อน เพราะโจวเสี่ยวเหมยและเฮ่อหย่งเฉิงกำลังคบหากันอยู่ หยอตคำหวานกันไม่หยุด อีกทั้งไม่เคยทะเลาะกันเลย เฮ่อหย่งเฉิงไม่มีเหตุผลที่จู้จี้ จะฆ่าเธอในวันเกิด เหลือผู้ต้องสงสัยอีกสองคน ตอนวันเกิดเพื่อนรักไม่ได้มาอย่างที่เกิดเหตุ สามีจ้าวเซินภายนอกดูเหมือนกำลัง “ไปทำงาน” แต่ข้อความในวีแชตกล่าวถึง “ของขวัญที่ลืมไม่ลง” นั้นน่าสงสัยมาก

ท่าทางคดีนี้จะวางแผนมานานแล้ว

จ้าวเซินเป็นคนคิดละเอียดรอบคอบ ให้นำสืบเอกชนตามสืบโจวเสี่ยวเหมย อยู่นาน ทั้งยังติดตั้งกล้องวงจรปิดในบ้าน สามารถจับตาดูความเคลื่อนไหวของเธอ

ได้ตลอดเวลา ที่สำคัญไปกว่านั้น เขาเป็นแพทย์ถึงได้ลงมืออย่างเด็ดขาดหมดจด
 เหนงตายในทีเดียว เขาบอกว่าจะไปทำงาน น่าจะเพื่อให้ภรรยาลดความระวังตัว
 สดวกต่อการเล่นงานกะทันหัน จับคู่คาหนังคาเขา

ตอนนี้เวลานับถอยหลังยังเหลืออีก 12 นาที

เชียวโหลวเรียบเรียงความคิด ยื่นมือออกไปกดช่อง “ยืนยันตัวฆาตกร”
 บนกรอบข้อความที่ปรากฏอยู่ตลอดเวลา

ระบบ : “ต้องการยืนยันตัวฆาตกรใช่หรือไม่”

เชียวโหลว : “ใช่”

ระบบ : “ฆาตกรที่สังหารผู้ตายคือใคร เอ่อหยิ่งเหิง/จ้าวเซิน/หลิววีน”

เชียวโหลวเลือกจ้าวเซิน เสียงแจ้งเตือนดัง “ติ๊ง” ที่ข้างหู

- ขอแสดงความยินดี ผู้ทำเชียวโหลวผ่านด่านสมบรูณ์แบบห้องลับระดับ D
 [พิศัพทกุหลาบ] ใช้เวลา 18 นาที คะแนนผ่านด่านสูงกว่า 99% ของผู้ฝาด่าน
 ทั้งหมด!

- ปลดล็อกเนื้อเรื่องที่ซ่อนไว้ทั้งหมด ได้รับของรางวัล [ไฟเนื้อเรื่อง : พิศัพ
 ทกุหลาบ]

- ของรางวัลประจำห้องลับ [ไฟไอเท็ม : มีดปอกผลไม้] [ไฟไอเท็ม : น้ำหอม
 กุหลาบ]

- ประเมินการผ่านด่านครั้งนี้ได้ระดับ S ผ่านด่านสมบรูณ์แบบจะได้รับ
 โอกาสจับของรางวัลพิเศษ กรุณากลับมิตีส่วนตัวเพื่อสรุปของรางวัล

ฆาตกรคือศัลยแพทย์จ้าวเซินดังคาด

ความยากของห้องลับนี้แท้จริงแล้วไม่ได้อยู่ที่ฆาตกรคือใคร ต่อให้สุดท้าย
 จะมีคนที่ปลดล็อกโทรศัพท์มือถือไม่ได้ แต่จากเบาะแสในตู้โทรศัพท์ก็คาดเดาได้
 ว่าฆาตกรน่าจะเป็นจ้าวเซิน ความยากของห้องลับอยู่ที่การตามหาเบาะแสให้ครบ
 เพื่อสามารถอธิบายแรงจูงใจและวิธีการที่ใช้ก่อคดีของฆาตกร ระดับความคืบหน้า
 ของเบาะแสแตะ 100% ถึงจะเข้าเงื่อนไข “ผ่านด่านสมบรูณ์แบบ”

คะแนนผ่านด่านของเชียวโหลวมากกว่า 99% ของผู้ฝาด่านทั้งหมด ต้อง
 เป็นรหัสผ่านโทรศัพท์มือถือแน่นอนที่คนกลุ่มหนึ่งผ่านไม่ได้ อยู่ในห้องลับที่มี
 บรรยากาศแปลกประหลาด ทั้งยังมีศพผู้หญิงนอนอยู่ สติของคนเราย่อมอยู่ใน

สภาพตึงเครียดสุดขีด คนที่สามารถตั้งสติรับมือกับหาเบาะแส โดยนึกถึงการสแกนลายนิ้วมือ การสแกนใบหน้า หรือวิธีปลดล็อกอื่นๆ เป็นอย่างแรกมีไม่มาก

โชคดีที่เขาเป็นแพทย์นิติเวชจึงไม่กลัวศพ บวกกับมีประสบการณ์ตั้งข้อสันนิษฐานอย่างโชกโชน ถึงได้ผ่านด่านสมบรูณ์แบบภายในเวลา 18 นาที

เชี่ยวชาญลวดรอยลายใจเล็กน้อยพลางเหลือบไปมองศพหญิงสาวที่นอนอยู่บนเตียง จากนั้นก็ถูกบังคับส่งตัวออกจากมิติห้องลับ 2 โฟแดงทันทีกลับมาয়งโลกแห่งไฟที่เต็มไปด้วยหมอกขาวสุดลูกหูลูกตาอีกครั้ง

กำแพงไฟขนาดยักษ์ตรงหน้าเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน วิดีโอภาพเคลื่อนไหวทั้งหมดที่ฉายบนไฟหายไปหมดแล้ว เหมือนกับหน้าต่างของโลกแห่งไฟถูกปิด

บนหน้าไฟเหลือเพียงลายไฟสี่แบบ ได้แก่ โฟแดง โฟดำ ขาวหลามตัด และดอกจิก เรียงลำดับจาก 2 ถึง K ไฟ “2 โฟแดง” ที่เป็นหนึ่งในนั้นส่องแสงนุ่มนวล ด้านขวาล่างปรากฏตัวอักษรเล็กๆ สองคำว่า “ผ่านด่าน”

เชี่ยวชาญลวดนี่ขึ้นได้ว่าเมื่อครู่ระบบแจ้งเตือนว่าจะมอบของรางวัลเป็นไฟเนื้อเรื่องพิศภพกุหลาบให้เขา ตรงกลางของไฟ 2 โฟแดงบิ้มตรารูปดอกกุหลาบสีแดงหนึ่งดอก เขายื่นมือไปแตะไฟใบนี้ด้วยความสงสัยใคร่รู้ ผลปรากฏว่าในวินาทีถัดมา จู่ๆ ไฟก็หายกลับ ขยายใหญ่เป็นจอแอลซีดีขนาดเท่ากำแพงด้านหนึ่งอย่างรวดเร็ว แล้วเริ่มเล่นวิดีโอ

ยังคงย่นนำหวาดกลัว...นึกไม่ถึงว่าไฟเนื้อเรื่องใบนี้จะแสดงขั้นตอนทั้งหมดของการก่อคดีฆาตกรรม!

ไม่ต่างจากที่เขาสันนิษฐานมากนัก กลางวันของวันที่ 17 กรกฎาคม โจวเสี่ยวเหมยได้รับของขวัญสองชิ้น ชิ้นแรกเป็นน้ำหอมกุหลาบที่เพื่อนรักส่งมาให้ หลังจากที่เธอเห็นก็ขีดฆ่าคำว่า “เพื่อนรัก” สองคำทิ้ง แล้วเก็บใส่ไว้ในลิ้นชักส่วนอีกชิ้นเป็นดอกกุหลาบ 99 ดอกที่จ้าวเซินให้ร้านดอกไม้ส่งมาให้ เธอตัดการ์ดอวยพรทิ้งลงถังขยะอย่างไม่มีดี จากนั้นนำดอกกุหลาบไปปักแจกัน

ฮ่อหยงเฉียงมาที่บ้านเวลาหนึ่งทุ่ม โจวเสี่ยวเหมยลืมนโทรศัพท์มือถือไว้บนโต๊ะตอนที่เดินออกมาจากห้องเด็ก เธอเดินไปยังห้องครัวนำอาหารที่จัดเตรียมไว้ออกมา ทั้งสองกินมื้อค่ำท่ามกลางแสงเทียนโรแมนติค

หลังจากกินอาหารเสร็จใจเสี่ยวเหมยเข้าไปหันแดงโมในห้องครัว แต่ไม่ทันระวังทำน้ำแดงโมกระเด็นเปื้อนเสื้อ เธอจึงไปอาบน้ำในห้องน้ำ เปลี่ยนเป็นชุดนอนผ้าไหมเช็กซึ่กลับมาที่ห้องกินอาหาร ทั้งคู่จู้บกันอย่างดูดีมกกลางห้องกินอาหาร ปรากฏว่าทันใดนั้นจ้าวเซินเปิดประตูเข้ามา จึงถูกจับได้คาหนังคาเขาด้วยความตกใจสุดขีดจนหน้าซีด ใจเสี่ยวเหมยสวมเสื้อผ้าด้วยความลนลาน เออหย่งเฉียงปากสั้น “พะ...พี่ ฟังผมอธิบายก่อน...”

“ไม่ต้องอธิบาย ฉันมาสงเคราะห์พวกแกโดยเฉพาะ” จ้าวเซินคลี่ยิ้ม ดันแว่นตานิสนันจุมุกเล็กน้อย เดินไปด้านหลังเออหย่งเฉียง วินาทีถัดมาก็เห็นเขาหยิบผ้าเช็ดหน้าสีขาวสะอาดออกจากกระเป๋าเสื้อ แล้วปิดปากเออหย่งเฉียงแน่น

เออหย่งเฉียงตกใจตาเหลือก เพียงครู่เดียวชายหนุ่มรูปร่างสูงใหญ่ก็หมดสติด้วยฤทธิ์ของยาสลบ

ใจเสี่ยวเหมยหลบฉากด้วยเนื้อตัวสันเทา “คุณ คุณจะทำอะไร”

จ้าวเซินลากเออหย่งเฉียงที่สลบอยู่ไปไว้ในห้องครัว เขาสวมถุงมือสะอาดหยิบอุปกรณ์ผ่าตัดออกจากกล่องยา ผ้าเปิดช่องอกของเออหย่งเฉียงอย่างคล่องแคล่วเด็ดขาด คิวหัวใจออกมาทั้งยวง แล้ววางใส่จานยื่นไปตรงหน้าใจเสี่ยวเหมย เอ่ยเสียงเย็น “คุณพูดกับอาเฉียงบ่อยๆ ไม่ใช่เธอว่าอยากให้หัวใจเขามีแค่คุณคนเดียว ตอนนั้นผมมอบหัวใจของมันให้คุณแล้ว มันจะเป็นของคุณแต่เพียงผู้เดียว ของขวัญวันเกิดชิ้นนี้พอที่จะทำให้ลืมไม่ลงไหม”

ใจเสี่ยวเหมยมองหัวใจชุ่มเลือดในงานพลางกริรตร้อง หมุนตัววิ่งไปด้านนอกราวกับคนบ้า วิ่งมาถึงประตูกลับพบว่าจ้าวเซินใช้กุญแจล็อกไว้แล้ว เธอลนลานหากุญแจไขประตูตัวสั้นเข็ม

ฝ่ายสามีเดินมาจากด้านหลัง แสยะยิ้มถาม “คุณไม่ออกไปอยู่เป็นเพื่อนมันหรือ”

เมื่อรับรู้ความหมายของอีกฝ่าย ใจเสี่ยวเหมยกริรตร้องอย่างสติแตก “อย่าอย่าฆ่าฉัน!” ทว่าวินาทีถัดมา จ้าวเซินกระซอกผมของเธอ ลากถูถูกั๊งกลับไปยังห้องครัวราวกับลากศพ เขาหยิบมีดปอกผลไม้แกลงไปมาตรงหน้าหญิงสาวถามน้ำเสียงอ่อนโยน “คุณอยากทำอะไรหรือให้ผมช่วย”

“กริรตดด อย่าฆ่า...ฉัน...” หญิงสาวดิ้นรน เสียงกริรตร้องหยุดลงในวินาที

ที่มีตบออกผลไม้ปักกลางหัวใจอย่างแม่นยำ

จ้าวเซินปล่อยน้ำก๊อกล้างเลือดที่ไหลทะลักออกมาไม่หยุดจากหน้าอกของโจวเสี่ยวเหมยจนกระทั่งเลือดไหลหมดตัว เมื่อร่างกายเย็นและแข็งทื่อเต็มที่ จึงค่อยๆ สวมชุดกลับให้เธอ เขายังป้ายเลือดปริมาณหนึ่งของเธอหยั่งเฉียงไว้บนเสื้อผ้าของโจวเสี่ยวเหมยอีกด้วย จากนั้นทำความสะอาดมีตบออกผลไม้ นำไปใส่ในมือของเฮ้อหย่งเฉียงเพื่อทิ้งรอยนิ้วมือไว้บนด้ามมีด แล้วปักอาวุธสังหารกลับไว้บนเตียงโม

เขารู้โจวเสี่ยวเหมยไปที่ห้องนอน เต็ดดอกกุหลาบบนโต๊ะอาหารตกแต่งเป็นเตียงกุหลาบอันงดงาม จากนั้นกลับไปทำความสะอาดห้องครัวซึ่งเป็นสถานที่เกิดเหตุ ยึดศพของเฮ้อหย่งเฉียงใส่กระเป๋าเดินทางใบใหญ่ หมุนตัวออกจากบ้านเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ก่อนเดินออกจากบ้าน เขาหยุดยืนตรงทางเดินเข้าบ้าน ค่อยๆ หันมาเสวยยิ้มให้กับกล้องวงจรปิดตรงมุมห้อง

รอยยิ้มนั้นหันตรงมาทางหน้าจอดีวีโหลวมองใบหน้าแฝงรอยยิ้มประหลาดที่ดูขยายบนจอ สัมผัสเพียงความขนพองสยองเกล้าทุกรูขุมขน

ไฟเนื้อเรื่องพิศภพกุหลาบเปิดเผยเนื้อเรื่องส่วนหนึ่งที่ซ่อนอยู่ในโลกแห่งห้องลับของไฟ 2 โฟแดง ผู้ตายไม่ได้มีเพียงโจวเสี่ยวเหมยคนเดียว แต่เฮ้อหย่งเฉียงก็ตายด้วย!

